

10 gr.

ABC

10 gr.

NOWINY CODZIENNE

Nr. 9 A

Warszawa, niedziela 9 stycznia 1938 r.

Rok XIII

Przewrót w Bukareszcie

Wysiedlenie miliona żydów

Wywiad „ABC” z dygnitarzem rumuńskim

Korespondentowi „ABC” w Bukareszcie udało się uzyskać wywiad z wybitnym dygnitarzem rumuńskim na temat przewrotu w polityce wewnętrznej Rumunii. Sensacyjny ten wywiad drukujemy poniżej.

Bukareszt, 6 stycznia 1938. W stolicy Rumunii panuje powszechne podniecenie. Dotrzeć do któregoś z mężów stanu, jest w tej chwili rzeczą trudną. Po-

NADMIAR PASOŻYTÓW

—Okres czasu od ogłoszenia enuncjacji premiera Gogi jest bardzo krótki. Trudno, abym mógł w tej chwili wskazać już na konsekwencje nowych posunięć. Przygotowujemy przede wszystkim grunt do tych zmian, które nastąpić muszą, przede wszystkim do emigracji żydowskiej. Jak panu wiadomo, dwa miliony żydów, żyjących w Rumunii na ogólną liczbę około 17 milionów mieszkańców, to ciężar ponad siły jednego narodu. W Małej Rumunii, w Rumunii dawnej, było ich kilkaset tysięcy. Wraz z nowymi ziemiami przybyli nam żydzi na nich

chłaniają ich nieustanne konferencje. Mimo to udaje mi się wreszcie pochwycić na dłuższą rozmowę jednego z wyższych dygnitarzy w obecnym rządzie, który ze zrozumiałych względów zastrzegł sobie dyskrecję co do swego nazwiska.

— Jak wygląda w tej chwili realizacja programu obecnego rządu?

zamieszkujący, którzy, jak np. w Bukowinie, tworzyli tam po prostu prawie całe osiedla; a poza tym przez gościnnie otwarte nasze granice napłynęło jeszcze ze 660 do 700 tysięcy żydów, którzy zadomowili się u nas dobrze. Jest to smutna konsekwencja nieudolności naszej administracji, o której ze smutkiem dziś muszę mówić. Powiedźmy sobie szczerze: Nowa Rumunia, to było nowe państwo, któremu wśród ludności zdziesiątkowanej przez wojnę, brak było fachowych sił do kierowania każdą dziedziną życia państwowego. Administracja ta nie

doceniała niebezpieczeństwa narzynał tę okazję, aby webrać się w nasze życie.

WIEŚ DOCHODZI DO GŁOSU

— Które dziedziny życia żydzi najwięcej opanowali?

— Nie ma takich dziedzin, gdzieby ich nie było. W ich rękach znalazła się znaczna część posiadłości ziemskich, a przede wszystkim plantacje i produkcja wina. Ludność wiejska dumna, często szczycąc się szlacheckim pochodzeniem, popadała w straszliwą gospodarską niewolę tych, którzy ją bez skrępowań wyzyski-

wali. Handel i drobne rzemiosło po miasteczkach całkowicie opanowali żydzi. Karczmarze żydowscy stali się dyktatorami wiosek, chwytając ich ludność w szpony lichwy, szerząc alkoholizm i usiłując szerzyć komunizm. W niektórych wolnych zawodach liczba żydów dochodzi do 80 procent (adwokatura, wśród których jest wielu adwokatów - żydów usu-

(Dokończenie na str. 3-ciej).

P. Bobrowski, gen. Mallnowski czy Jaroszyński?

Przed nominacją wiceministrów w Min. Rolnictwa i Reform Rolnych

Jak donosi Agencja Agrarna, niebawem ma nastąpić nominacja, bądź nominacje podsekretarzy stanu w Ministerstwie Rolnictwa.

Według jednej z wersji, wicemini-

strem ma zostać p. Maurycy Jaroszyński, prezes Związku Rewizyjnego samorządu terytorialnego, który na tym stanowisku miałby zająć się sprawami samorządu terytorialnego na odcinku rolniczym i wiejskim. Inicjatywa zwrócenia uwagi resortu rolnictwa na te zagadnienia pochodzi od min. Poniatowskiego i stąd kandydatura ta ma posiadać jego pełną aprobatę.

Według innej wersji ma być powołanych dwóch wiceministrów. Na stanowisko pierwszego wiceministra, który skupi w swoich rękach wszystkie kwestie związane z aprowizacją kraju, wymieniana jest kandydatura generała Mallnowskiego. Drugim wiceministrem dla spraw polityki gospodarczej miałby zostać p. Czesław Bobrowski, obecny dyrektor departamentu w Ministerstwie Rolnictwa.

P. Bobrowski jest, jak wiadomo jednym z najbliższych współpracowników min. Poniatowskiego. Wraz z szeregiem urzędników Ministerstwa Rolnictwa, wchodzi on do Klubu Gospodarki Narodowej. Konceptje gospodarcze p. Bobrowskiego niejednokrotnie spotykały się z ostrą krytyką poważnych sił rolniczych.

Komisję walki z pikietami stworzyli żydzi w Wilnie

Wciąż trwająca w Wilnie akcja pikietowa już mocno dała się żydom we znaki. Denuncjowanie przed władzami nic nie pomogło, ponieważ pikietarze nigdzie nie stosowali środków terroru, walcząc środkami legalnymi, a przede wszystkim perswazją. Zniecierpliwieni żydzi zwrócili się do gminy wyznaniowej, która celem zbadania sytuacji wystawiła komisję na najbardziej zagrożony akcją pikietarzy odcinek, mianowicie do Hal miejskich. Komisji przewodniczył adw. Czernichow, słynny z napaści na narodowców pikietujących sklep Prużana. Komisja jednakże nic nie wskórała i „inspekcję” swą ograniczyła jedynie do rozmowy z „krzywdzonymi” handlarzami. (ms.).

Płk. Koc powrócił

Pierwsze rozmowy z współpracownikami

Płk. Koc po dłuższym urlopie powrócił do Warszawy i zdążył już przeprowadzić szereg rozmów

z najbliższymi współpracownikami w kierownictwie „Ozonu”. Tematem rozmów były między innymi sprawy zmian personalnych w „Ozonie”.

Płk. Koc miał dłuższą rozmowę z majorem Galinatem na temat prac na terenie młodzieżowym, oraz z posłem Świdzińskim, stojącym na czele klubu parlamentarnego „Ozonu” na temat najbliższych prac parlamentarnych.

Proces hr. Wielopolskiej już w najbliższych dniach

BERLIN, 8. 1. W najbliższych dniach rozpocząć się ma w Berlinie proces przeciwko Oktawii hr. Wielopolskiej, którą władze niemieckie oskarżają o szpiegostwo na rzecz jednego z mocarstw

ościennych. Wszelkie propozycje wymiany hr. Wielopolskiej - zostały przez władze niemieckie odrzucone i w najbliższych dniach stanie ona przed sądem.

Dwa sprzeczne komunikaty o walkach w Teruelu

Przegrupowania wojsk czerwonych

SALAMANKA, 8. 1. Dowództwo czerwonych wojsk hiszpańskich ogłosiło komunikat, stwierdzający, że w piątek wieczorem większa część garnizonu Teruelu poddała się wojskom rządowym. Akcja oczyszczania miasta z powstańców według tego komunikatu została ukończona późną nocą i tylko w nielicznych budynkach mieli pozostać jeszcze

narodowy. Natomiast komunikat kwatery głównej wojsk narodowych kategorycznie stwierdza, że wszystkie ataki czerwonych zostały odparte, a ponadto zdobyto kilka silnie umocnionych pozycji nieprzyjacielskich. Na południowym krańcu Teruelu oddziały narodowe przystąpiły do prac fortyfikacyjnych, na południowo - wschód od Teruelu oddziały narodowe osiągnęły znaczne sukcesy, zdobywając kilka nowych pozycji.

Z innych źródeł dowiadujemy się, że dowództwo czerwone planuje przerzucenie na odcinek Teruelu znacznych sił z frontu madryckiego. Uprzedzając fakty, spreparowano w głównej kwaterze czerwonych komunikat o odebraniu miasta.

Wyrok na mordercę z Targówka

Sąd Okręgowy w Warszawie skazał Przybylskiego — mordercę Sikowskiego na bezterminowe więzienie. Szczegółowe sprawozdanie z procesu damy na str. 3.

Śnieg Pochmurno

Przewidywany przebieg pogody w dniu 9 b. m.: Przeważnie pochmurno z opadami, zwłaszcza w dzielnicach zachodnich. Temperatura bez większych zmian. Wiatry umiarkowane południowe i południowo - zachodnie

„Rzesza — krajem macierzystym Gdańska”

Znamienne polowanie

Co na to M. S. Z.?

GDANSK, 8. 1. (Tel. wł.). W lasach pod Sobowidzem odbyło się urządzone przez Senat Gdański wielkie polowanie dyplomatyczne, w którym ze strony polskiej wziął udział dyrektor departamentu MSZ Lalicki i generały komisarz R. P. w Gdańsku Chodacki. Prócz tego w polowaniu brał udział Wysoki Komisarz Ligii Narodów w Gdańsku prof. Burckhardt oraz ze strony nie-

mieckiej generałny łowczy Rzeszy dr. Alpers, dowódca korpusu wschodnio-pruskiego gen. Scherping, generał artylerii von Küchler, generałny konsul Rzeszy w Gdańsku dr. von Luckwald oraz dygnitarze partii narodowo - socjalistycznej z Gdaska i Prus Wschodnich.

Po polowaniu w salonach kasyna oficerskiego we Wrzeszczu od-

było się uroczyste przyjęcie, na którym prezydent Senatu Gdańskiego Greiser wygłosił przemówienie. P. Artur Greiser z radością podkreślał udział w polowaniu w charakterze oficjalnym przedstawicieli „krajem macierzystego”, rządu Rzeszy, oraz „związane z nami sąsiedniego państwa polskiego”.

Michalski procesuje się o emeryturę

Były dyrektor departamentu Ministerstwa Skarbu Michalski, który niebawem wraz z b. posłem Idzikowskim zasiądzie na ławie oskarżonych, skierował do Najwyższego Trybunału Administracyjnego skargę przeciwko decyzji Ministerstwa Skarbu, odmawiającej mu przyznania emerytury.

28 marca proces Pędraka w Sądzie Najwyższym

Izba Karna Sądu Najwyższego wyznaczyła na dzień 28-go marca br. termin rozprawy kasacyjnej w głośnym procesie Joska Pędraka, który w czerwcu ubiegłego roku zamordował na ulicach Czystochowy tragarza Barana.

W KRASNYMSTAWIE zaprenumerować „ABC” można u p. Wandy Kulowej (Agencja Gazet)

Iura stolae

Uchwały pierwszego, odbytego w niepodległej Polsce, synodu Biskupów polskich, opublikowane przed paru dniami wobec zatwierdzenia ich przez Stolicę Apostolską, zrobiły wielkie wrażenie w świecie katolickim. Omówienie choćby najważniejszych z nich, gdy chodzi o wpływ tych postanowień na życie publiczne w Polsce, staje się zadaniem prasy codziennej, stojącej na gruncie katolickim.

Spośród rozlicznych, doniosłych uchwał kongresu, zwraca naszą uwagę uchwała 40-ta, dotycząca uregulowania w najbliższej przyszłości t. zw. iura stolae. Przypominam jej brzmienie w ustępach, podanych przez Agencję Katolicką: „art. 1) Biskupi wydają w swoich diecezjach w przeciągu jednego roku zarządzenia, określające wysokość ofiar mszalnych, taks „iura stolae”, zgodnie z postanowieniami kanonu 1234; art. 2) Synody prowincjonalne w przeciągu dwóch lat określa ws-

ług kanonu 1507 par. 1 dla poszczególnej prowincji kościelnej wysokość taks przy udzielaniu sakramentów, zwłaszcza małżeństwa i sakramentaliów”.

Postanowienia te, wprowadzone w życie, mogą w najbardziej istotny sposób poderwać grunt pod nogami agitatorom wywołań, godzącym w pozycję Kościoła i duchowieństwa. Szczególnie na wsi problem ten stał się palący, gdyż niejednolitość w zakresie pobierania opłat za posługi kościelne powodowała, że różne wypadki niesumienności agitatorów wyolbrzymiali i posługiwali się nim, jako argumentem, dla chłopa najbardziej dostępnym i przemawiającym do przekonania.

Jest rzeczą oczywistą, że ciężar utrzymania kościołów i duchowieństwa katolickiego może leżeć na barkach państwa katolickiego, albo wiernych. Świadczenia państwowe, oparte na zobowiązaniach konkor-

datu, są bardzo skromne i nie mogą ani w drobnej części zadośćuczynić potrzebom. Jest więc rzeczą naturalną i dla każdego katolika zrozumiałą, że reszta obciążenia spadać musi na wiernych, czy to w formie ofiar czysto dobrowolnych, czy także w formie opłat za posługi duszpasterskie.

Propaganda czerwona, na wsi zwłaszcza, nie atakowała bezpośrednio samego faktu pobierania świadczeń i przyjmowania ofiar, ale uderzała w ich dowolną wysokość, mieniąc ją wyzyskiem. Szerzyła oburzenie na zdarżające się czasem fakty moralnego wymuszania świadczeń pieniężnych od niedźwzi, nie mogących ponieść nawet opłat najdrobniejszych. W rozprzestrzenionej agitacji pomijano milczeniem szeregi kapłanów ofiarnych, bezinteresownych i pełnych poświęcenia, a usiłowano stworzyć obraz, jakoby duchowień-

stwo składało się z ludzi bezwzględnych i żadnych grosza.

Uchwały synodu będą w tej dziedzinie reformą doniosłą. Idą one bardzo daleko i przewidują nawet zwolnienie najuboższych od wszelkich opłat. Nade wszystko jednak zmierzają do ostatecznego uregulowania sprawy opłat kościelnych, przy czym — licząc się z odmiennością stosunków gospodarczych w poszczególnych dzielnicach Polski — pozostawiają znaczną swobodę w uregulowaniu tych spraw poszczególnym biskupom i synodom prowincjonalnym.

Dzięki tym postanowieniom synodu plenarnego Biskupów polskich, można mieć przekonanie, że wkrótce uniemożliwiona zostanie najobrzydliwsza forma agitacji przeciw Kościołowi i duchowieństwu, ku szczyrej radości wszystkich katolików.

Tadeusz Gluziński

„ABC” dla Śląska

Oddział ABC w Katowicach ul. Stawowa 16 — tel. 318-28.

Złodziejskie rekordy... Aresztowanie współników Maruszczyki w Katowicach

Władze policyjne na Śląsku prowadzą dochodzenia w sprawie licznych włamań, jakich dokonali tu niebezpieczni przestępcy: Maruszczyko i nie żyjący już jego współnik, Kaszewiak.

Stwierdzono, że obaj włamali się do kilkudziesięciu zabudowań gospodarskich, sklepów i biur, gdzie kradli prawie wszystko co wpadło im w ręce. Kaszewiak i Maruszczyko mieli w Katowicach na Zależu kilku znajomych, którzy trudnili się zbytem skradzionych towarów.

W mieszkaniu niejakiego Zajęcia i Zielonki w Katowicach - Zależu, gdzie bandyci ukrywali się również przez dłuższy czas, znaleziono wiele drogich przedmiotów, które zostały już rozpoznane przez poszkodowanych.

Zielonkę i Zajęcia osadzono w więzieniu katowickim. W samych tylko Piotrowicach Śląskich stwierdzono, że Maruszczyko i jego współnik dokonali 11 włamań mieszkaniowych.

Dwaj górnicy zginęli wskutek zatrucia gazami

KATOWICE, 8. 1. W podziemiach kopalni węgla „Łagiewniki” w Łagiewnikach, w pow. świętochłowickim, wydarzył się tragiczny wypadek, w czasie którego dwóch górników zostało zabitych. W święto Trzech Króli pracował na jednym z

Wydobyto wszystkich górników na kopalni „Giesche”

KATOWICE, 8. 1. (tel. wł.). Akcja ratownicza w szybie „Wilson” na kopalni Giesche w Nikiszowcu została w sobotę o godz. 12.30 w południe zakończona. Po nadludzkich wysiłkach kolumna

ratunkowa dotarła do ostatniego zasypanego robotnika Franciszka Majera, którego doszczętnie zmiażdżone zwłoki wydobyto na powierzchnię.

Proces fałszywego inżyniera rozpoczyna się w poniedziałek

KATOWICE, 8. 1. (tel. wł.). W poniedziałek 10 b. m. rozpoczyna się przed Sądem Okręgowym w Chorzowie sensacyjna sprawa głośnego

oszustwa Starosielskiego, który na podstawie sfałszowanych dokumentów objął stanowisko inżyniera - konstruktora huty „Zgoda” należącej do „Wspólnoty Interesów”, pod nazwiskiem inż. Zbigniewa Wieleckiego. Należy nadmienić, że Starosielski, ayn wyższego urzędnika państwowego, dokonał przedtem wielu poważnych oszustw na Śląsku.

POPYT WZRASTA! ROZPOCZĘLIŚMY PRODUKCJĘ NOWEJ SERII

PHILIPS Super 4-38

STYCZEŃ

SŁOŃCE

9

NIEDZIELA

Dziś Św. Rodziny

Jutro św. Jana Dobrego

Teatr

REPERTUAR TEATRU IM. ST. WYSPIAŃSKIEGO

Niedziela, 9 stycznia — Katowice: godz. 15.30 „Jasna Góra”. (Obrona Częstochowy), godz. 20 rewia „Szaleństwo Karnawałowe”.

Poniedziałek, 10 stycznia — Białko: godz. 19.30 „Na Łyczakowie”.

OGŁOSZENIA DROBNE

MEBLE

MEBLE Firma chrześcijańska „Ciechowski” k. Katowice Nowy Świat 39. Duży wybór nowoczesnych mebli gotową — ratami. Sztuki pojedyncze.

MEBLE firma chrześcijańska „Ciechowski” k. Katowice Nowy Świat 39. Duży wybór nowoczesnych mebli. Warunki dogodne. Sztuki pojedyncze.

TAPCZANY higieniczne tapicerki nowoczesne, łotele klubowe wyrób własny poleca H. Bielawski, Zielna 17, Iront.

ARTYKUŁY SPORTOWE

NARTY ZUBKA najlepsze z najlepszych do nabycia wyłącznie w składzie laboratoryjnym Polska Spółka Sportowa Jerolimskie 20.

Radiodobrynieki. — Najnowocześniejsze. — Wstawiamy do wypróbowania. — Raty najdogodniejsze. — Zamieniamy stare. — Najtaniej! — Telefonować: 3-23-37.

KUPNO, SPRZEDAŻ

Maszyny do pisania 1) Torpedo 2) różne biurowe: arytmometry 3) różne: duży wybór na szyn okazyjnych Sprzedaj — Kupno — Remonty Maczender, Marszałkowska 88 tel. 700-06.

ROZNE

A.A. Chrześcijańska firma. Garderoby stare, meble, zamieniamy na pierwszorzędne bielskie materiały Białecki; telefon 334-02

A. WYTWORNI BIELIZNY

S. ULSZEWSKI Warszawa Koszykowa 44. poleca bieliznę: damską, męską, dziecięcą, pościelową, piżamy, biustonosze i pasy brzuszne. Firma istnieje od 1912 r. 10 proc. rabatu dla okazujących nin. ogłoszenia. Sprzedaj detalicznie i hurtowo.

tablice nagrobne, szyldy i reklamy świetlne, rzeźbione na szkło, trwały, estetyczne i tanie poleca „Remy” Warszawa — Ogrodowa 10, tel. 11-15-77.

Kronika śląska

POŻAR OD CHOINKI

W nocy w piątek powstał pożar w mieszkaniu k. górnika sądowego Stanisława Tasarka w Katowicach (Teatralna 4). Ogień powstał przy zapalaniu choinki. Szkoda, wyrządzona przez pożar jest wielka.

TRAGICZNY ZGON INWALIDY

W mieszkaniu własnym w Szopienicach powiesił się na pasku 48-letni inwalida z powstań śląskich, Teodor Witas. Według komunikatu policyjnego, Witas targnął się na życie z powodu rozstroju nerwowego.

KATASTROFY SAMOCHODOWE

Na sosie w Mokrem, w powiecie pszczyńskim, najechał samochód osobowy inspektora górniczego Pawła Taubera z Boguszowic, w pow. rybnickim, na przydrożne drzewo, wskutek czego samochód rozbił się a siedząca w nim kierowca, Joanna Tauberówna została ranna. Wypadek spowodowała przechodząca przez jezdnię Marta Przyłucka z Mokrego.

Na ul. Książęcej w Tychach, w powiecie pszczyńskim, najechał samochód półciężarowy C 75825 na 70-letniego Pawła Piłota z Czulowa. Starec został ciężko ranny.

PRACOWNICY UMYSŁOWI ŚLĄSKA ŻĄDAJĄ 20 PROC. PODWYŻKI

W dniu 18 b. m. odbędzie się przed Komisją Pojednawczą - Arbitrażową w Chorzowie konferencja w związku z wnioskiem związków zawodowych, które domagają się 20-procentowej podwyżki zarobków dla pracowników umysłowych, zatrudnionych w przemyśle przetwórczym woj. śląskiego.

Można złamać rękę lub nogę

na progu własnego mieszkania, gdy podczas mrozu okulary zapotrzebują. Zupnie wolne od tej wady niebezpiecznej są naukowo opracowane szkła, dobrane bezpłatnie w Insty-

tucie Filtores de Paris Kredytowa 9 — do 15 bm. zł. 9.75 Chronią oczy przed mrozem i wiatrem okularami!

Kronika poznańska

ODDZIAŁ „ABC” POZNAŃ: 27 GRUDNIA 2

TEATR POLSKI: Godz. 16 „Jan”, godz. 20: „Podarek sylwestrowy”.

TEATR WIELKI: godz. 18: „Liziatrata”, godz. 20: „Holender tułacz”.

TEATR NOWY: godz. 16: „Królowa Tatr” (bajka).

KINA

ADRIA: „Pomienne serca”.

APOLLO: „Królowa przedmieścia”.

CORSO: „Pod dwiema flagami”.

GLORIA: „Ucieczka Tarzana”.

GWIAZDA: „Ku wolności”.

METROPOLIS: „Gdy kwitną bzy”.

OSWIATOWE: TCL: Romeo i Julia.

RENAISSANCE: „Tajemnica Złotego Miasta”.

SŁOŃCE: „Sam na sam”.

SPINAKS: „Nocne Motyle”.

WILSONA: „Szara lekka brygada”.

ZGON LEKARZA

W Poznaniu zmarł nagle w 45 roku życia dr. Stanisław Hryniewicz, lekarz, znany społecznik, pochodzący z Małopolski wschodniej, gdzie położył duże zasługi w walce o polskość tej dzielnicy. Był on członkiem POW, ostatnio został odznaczony złotym Krzyżem Zasługi.

SMIERTELNE ZACZADZENIE

We wsi Grobla. w pow. ślupskim w młynie Cegielskiego znaleziono zwłoki 20-letniej Ireny Gorzelanek i 24-letniego syna właściciela młyna Tadeusza Cegielskiego. Śmierć ich nastąpiła wskutek zaczadzenia. Zaczadzeniu czadem wydobywającym się z pieca ulegli małżonkowie Adamczakowie, zamieszkali w małym domku w ogródkach działkowych na Górczynie w Poznaniu. Dzięki szybkiej pomocy lekarskiej zdołano ich ocalić.

Kiermasz firm chrześcijańskich

DLA PANA tylko **BIELIZNA • DZWON** Wysoki gatunek niska cena dobry krój **z WYTWORNI JÓZEFA JARKIEWICZA** Warszawa **ZŁOTA 45** hurt — detal

Jedwabie, Lamy, Tiule

JÓZEF PAWŁOWSKI i S-ka

Warszawa

Marszałkowska 116

SNIEGOWCE — KALOSZE OBUWIE POKOJOWE i GIMNASTYCZNE
Poleca **C. J. Borucki** MARSZAŁKOWSKA 79
Ceraty — Linoleum

BEZ FROTROWANIA SZCZOTKAMI uzyskuje się piękny połysk
WOS-KRA Płynna zaprawa do podłóg, posadzek i linoleum — wytwórnia chemiczna KRAKOWSKI WADYSŁAW
W-wa GROCHOWSKA 2-7 tel. 16-96-57.

**Związek Pań Domu wydał
KALENDARZ PORADNIK**
450 stron źródłowych artykułów, zł. 2.50.
Główny skład w Związku Pań Domu, NOWY ŚWIAT 9.

SKÓRZANA GALANTERIA
Piotr ORZESZEK
MARSZAŁKOWSKA 39A
piac Zbawiciela
przyjmuje wszelkie obstalunki
reperacje po cenach niskich

T. CIESZKOWSKI 12 Nowy Świat 2
TEL. 924-08
KAPELUSZE CZAPKI
wojskowe, sportowe i uczniowskie

UBIORY WYPRZEDAŻ
w hurtowni UBIORÓW
FELIKSA PECIAKA
Męskie damskie i uczniowskie W-wa, NOWY ŚWIAT 36 m. 30. Zniżka 30% do dn. 20 b. m.

PALTA męskie damskie i uczniowskie
GARNITURY, MUNDURKI szkolne
kupujcie tylko w hurtowni **J. SYTA**
Marszałkowska 60 (II piętro)
Czytelnikom „ABC” 25 proc. zniżki.

FABRYKA • CUKRÓW I CZEKOLADY
CZ. TWAROWSKI i S-ka Warszawa Chłodna 36
Poleca znane ze swej dobroci wyroby:
Cukry, czekoladki, marmeladki, karmelki, herbatniki, pierniki, chałwę i choinkowe ozdoby

Zaprenumerować ABC

można OSOBIŚCIE lub LISTOWO w kantorze przy ulicy Al. Je-
rozolimskie 3-a I p. lokal 10. albo TELEFONICZNIE — tel. 8-18-33

A JEDNAK —
najwygodniejsze
Wetny —
jedwabie
Bia Sobolewski
Warszawa
Marszałkowska — 119

SENNA PAŃ
o rok starszy. Znowu inaczej wygląda. Najwyższy czas sфотографować po raz wtóry. Pięknie pozujemy dzieci na tle zabawek, lódeczek. Można przebrać boba coraz inaczej — Jest spokój o zdrowie w dniu chłodnym. Fotografów do mieszkań wysła El-CHA-FILM Bracka 17. Fotografujemy bez magnezy. 12 różnych fotografii złotych 5.70 Informacje — złozenia telefon 2-78-60. Fotografia „małego” właściwym prezentem dla dziadka, niespodzianką dla męża.

W Salonach Resursy Obywatelskiej
Krak. Przedm. 64. Początek 22
Zespół muz. B-ci BRODZIŃSKICH

15-I-38

BAL INŻYNIERII LĄDOWEJ

15-I-38

Zaproszenia, karty wstępu otrzymać można
w lok. Koła Inż. Ląd. Politechnika
w godz. 13-14.30 lub tel. 8-87-70

Zbieralnictwa...

PRZYDAŁBY SIĘ KIJ

Wychodzi w Warszawie ta
kie pismo p. t. „Wesołe Wiadomości”.

Niewesoło jest jednak w
tych „wiadomościach”, a natomiast znalazłoby się dużo błota.

Oto, tytuły wytwornych dowcipów tylko z jednego numeru tej gazetki:

„Różne damy i nie damy”

„Jak podrobnie to zrozumieć”

„Czy nie ma cholery na tych bachorów”

„Chłopy dranie”

„Ogród zoologiczny nie ludzie”

„Litościwy pieska jego niebieska”

Dowcipy pod tym też odpowiedniej treści. Pornografia i chamstwo przerzucane pod każdą postacią.

Tylko dlaczego toleruje się i pozwala na druk takich świństw? Komu to potrzebne? To pismo i szereg mu podobnych jest do nabywania w księgarniach i młodzież szkolna może dowoli korzystać z takiej „budującej” lektury, a przecież podobno prowadzi się u nas walkę z pornografią.

Przydałby się dobry kij, żeby jednemu z drugim „redaktorom” skórę wygarbować, bo doprawdy trawersując jeden tytuł „czy nie ma cholery na takie świństwo”?

B. REZA

Nielegalna organizacja „Wyzwolenia Wilna”

Dowiadujemy się z dobrze poinformowanych źródeł, że wykryto tajną organizację Związku Wyzwolenia Wilna, działającą wśród Litwinów wileńskich na terenie pow. wil. - trockiego i święciańskiego oraz m. Wilna. Dokonano kilku aresztowań. Szczegółów na razie podać nie możemy. (ms).

Odroczona rozprawa przeciw w.-prezesowi S.L.

Wyznaczona na dzień 10 b. m. ponowna rozprawa przed S. Okręgowym w Poznaniu przeciwko wiceprezesowi S. L., St. Mikołajczykowi, za przemoc, wywołanie podżąd, a także za przemoc, została odroczone. Nowy termin do tej pory nie został wyznaczony.

Proces o mord na Targówku

Zwłoki, poćwiartowane piłą zbrodniarz ukrył w piwnicy

Na wólkandzie Sądu Okręgowego znalazł się sensacyjny proces malarza pokojowego, Kazimierza Przybylskiego, który zamordował Wacława Sitkowskiego. Zwłoki ofiary Przybylski poćwiartował piłą i ukrył w piwnicy. Zbrodnia wydała się dzięki temu, że Przybylski gwałtownie wyrzucił sumienia, w kilka dni po morderstwie sam zgłosił się do 4-go komisariatu i wyjawiał całą prawdę.

TŁO ZBRODNI

Jak wykazało dochodzenie, Przybylski, karany 4-letnim więzieniem za komunizm, zamieszkiwał jako sublokator w mieszkaniu Sitkowskiego razem ze swą przyjaciółką, Józefą Ciemińską. W listopadzie ub. roku pomiędzy Przybylskim a Sitkowskim zaczęły się sprzeczki na tle finansowym. 23-go listopada, gdy Ciemińska wyszła rano do pracy, Sitkowski i Przybylski posprzeczali się ze sobą. W czasie bójki malarz zadał Sitkowskiemu kilka ciosów siekierą w głowę. Stwierdziwszy, że Sitkowski nie żyje, ukrył trupa pod stołem. Pod wieczór, w mieszkaniu zjawili się Ciemińska. Gdy Ciemińska pytała się przyjaciela, co się stało z właścicielem lokalu, odpowiedział, że Sitkowski wyjechał z Warszawy w poszukiwaniu pracy.

ĆWIARTOWANIE TRUPA

Nazajutrz Ciemińska rano znów wyszła z domu. W parę minut potem wyszedł również Przybylski, aby uzbierać długą piłą. Wróciwszy do domu odpiłował nogi i ręce nieboszczyka, po czym zbroiwszy dwie paczki, wyniósł trupa do piwnicy w zamiarze, aby go tam zakopać. Następnie wyłuszczył podłogę w pokoju, chcąc usunąć w ten sposób ślady.

Gdy w godzinach popołudniowych Ciemińska powróciła do mieszkania,

trup był już usunięty oraz wszystkie ślady ćwiartowania.

UDAREMNIONE SAMOBÓJSTWO

Ulegając namowom przyjaciela, Ciemińska zgodziła się wspólnie popełnić samobójstwo. Przybylski napisał w piecu i zasunął sztyber, chcąc samobójstwa dokonać przez zacięcie. Oboje położyli się i dopiero wówczas Przybylski zwierzył się Ciemińskiej ze swojej tajemnicy.

Kiedy z pieca zaczął wydobywać się czad, Ciemińska nie wytrzymała i otworzyła okno. Wówczas Przybylski ubrał się i wyszedł na ulicę, mówiąc, że zdecydował się zawiadomić policję o zbrodni. Przez parę dni walczył się po mieście, aż wreszcie

2-go grudnia zatrzymany był w nocy przez wywiadowcę, któremu oświadczył, że jest zbrodniarzem i chce złożyć meldunek.

ZBRODNIARZ PŁACZE

Przybylski na rozprawie sądowej był całkowicie przynębiony. Drżącym głosem, przerywanym płaczem, opisał scenę bójki, mordu, a następnie ćwiartowania zwłok. Przysnął na do wszystkich. Sąd zbadał tylko paru świadków, którzy potwierdzają zeznania Przybylskiego, scharakteryzował jego zachowanie się po dokonaniu morderstwa, a następnie w toku wstępnych dochodzeń policyjnych. Przybylski był zrezygnowany i apatyczny.

Losowanie 3 proc. Prem. Poż. Inw.

I-ej emisji

w dniu 8 stycznia 1938 r.

Zł. 300: Nr. 2 — ser.: 219 395 830
961 1046 1214 2070 2297 2005 2396
2542 3216 3367 4383 4674 5111 5969
6062 6201 6598 7121 7076 7842 7713
7912 7966 8016 8129 8316 8287 8714
8780 8875 9066 10123 11566 11741
12615 12665 12699 13007 13308 13509
13684 13830 13948 14204 14846 14509
14941 14991 14966 14792 15805 15937
16364 16742 16807 17374 18026 18150
18170 18431 18608 18729 19076 19414
20307 20660 21429 21437 22012 22110
Nr. 36 Ser.: 454 990 1285 1445
2426 2474 2526 2509 2922 3206 3525
3354 3959 3982 4075 4919 5101 5625
5671 6072 6202 7304 7309 7943 7681
8069 8148 8514 8745 9167 9743 10236
10979 11169 11485 12183 12585 12673

12744 13083 13486 14199 14320 14382
14482 14586 14648 14762 15225 15290
15387 15624 15685 16725 16021 16460
16834 17277 17749 18320 18388 18897
19487 19625 19990 20426 20542 21295
21170 21401 21535 22346 22381
Nr. 44, Ser.: 512 589 884 888 1006
2719 3580 3956 4432 4870 5193 5734
6121 6566 6592 6708 6740 6799 7931
8148 8848 8862 8870 8980 8988 9076
9189 9595 9500 9651 9860 10567
11039 11138 11196 11204 11244 11309
12259 12381 12642 12873 13897 14423
14479 14516 14650 14089 14974 15841
16402 16952 17580 17632 17744 17765
18387 18457 18893 18965 19140 19263
20274 20577 20814 21691 21865 22104
22278 22198 22319 22396 22617

Przewrót w Bukareszcie

(Dalszy ciąg ze str. 1-ej)

niętych z Niemiec, dentyków Rumunów nie ma prawie wcale). Nic dziwnego, że musiała nastąpić reakcja. Koło miliona żydów musi opuścić nasz kraj; zaczynać przed wszystkim od wsi, zaniebawanej zupełnie przez rządy liberalów i masonów. Rozpoczęta praca kooperatyw wiejskich, prowadzonych dotąd przez „Żelazną gwardię”, czy inne organizacje nacjonalistyczne, — spotka się z pomocą rządu. Już w tej chwili dołożymy wszelkich starań, aby ludność wiejską pchnąć do rzemiosła i drobnego handlu. Koncesje na sprzedaż wódek, z których tak nieuczciwie korzystali żydzi, będą im odebrane.

KAPITAŁ LICHWIARZY POZOSTANIE W KRAJU

— Czy przy dużej emigracji żydów, jeśli to nastąpi, nie będzie jakichś większych wstrząsów w życiu ekonomicznym?

— Weźmy przykłady z przeszłości. Życie gospodarcze Rumunii przeżywało już wstrząsy poważne, które właśnie powodowały w nim obecność żydów, nie zaś ich brak. W okresie kryzysu cały szereg banków bucharsztein-skich bankrutował; były to tylko banki żydowskie, które nieuczciwie korzystały z moratorium i pretekstu kryzysu, aby przerzucić swoje pieniądze za granicę, Rumunów, którzy im oddali swoje oszczędności, pozostawili bez grosza. Usunięcie żydów z bankowości uzdrowi ją tylko. W innych dziedzinach, w przemysle na przykład, żydzi, jako ludzie pracy, roli nie grają; nie ma przecież robotników — pracowników żydów, jest tylko ich kapitał, a ten kapitał uzyskany, z krzywdy i wysiłku ludności rumuńskiej, musi w kraju pozostać.

LOS SPRAWIEDLIWY

— Żydostwo międzynarodowe zaczyna już krzyczeć. Co rząd na to?

— Krzyk jest, jak zawsze sztuczny. Żydzi doskonale wiedzą, że rozpuszczane po świecie plotki o „pogromach i barbarzyństwach” są kłamstwem. Rumunia jest krajem chrześcijańskim i nigdy nie pójdzie po drodze, któraby miała stać w sprzeczności z podstawą

zasadniczą jej życia, to jest religią. Nie zamierzamy, broń Boże, wstępować w ślady innych państw nacjonalistycznych, jak np. Niemcy hitlerowskie. Żydzi dobrze wiedzą, że to, co ich w tej chwili spotyka w Rumunii, jest sprawiedliwe. Żaden naród, choćby był najspokojniejszy, nie może znieść za długo na swym grzbiecie zbyt wielkiego ciężaru i cierpieć na swym ciebie pasażerów.

OGRANICZENIE PRZY WILEJÓW MNIEJSZOŚCI

— Czy poza sprawą żydowską rząd wkroczy jeszcze w inne dziedziny?

— Oczywiście. Mamy w ogóle nadmiar obcego elementu. W

Wiemy dobrze, że część żydów zostanie. Ale zostaną ci, którzy nam nie będą utrudniać życia. I ci właśnie żydzi, których przeszłość i interes wiąże z krajem, dziś sami nie oponują przeciw zmianom, piszą nawet w ten sposób w prasie, rozumiejąc, że przeciwstawianie się rzeczom, które przysięż muszę, mogłoby tylko pociągnąć za sobą gorsze konsekwencje.

wynagrodzenia stoją w rażącej dysproporcji z wynagrodzeniami Rumunów. To wszystko musi ulec zmianie i liczba zatrudnionych obcych odpowiadać będzie

wielką opieką organizacja „Straza”, obejmująca zarówno młodzież, jak i wychowawców, której zadaniem jest krzewienie wychowania narodowego i chrześcijańskiego z powstrzymaniem wpływów masonerii i komunizmu.

Cały „demokratyczny” Zachód podniósł krzyk przeciw nam, głosząc, że Rumunia gwałci „prawa człowieka”. Nie zamierzamy podejmować sporów z masonską demokracją. Dla nas jest jasne, że prawa człowieka idą na drugim miejscu po prawach narodu. To, co się w Rumunii zaczyna, to jest dopiero wstęp, a historia nigdy nie cofa się wstecz, tylko wciąż idzie naprzód. J. R.

ZNAWCA ZAWSZE WYBIERZE PATENTOWANE GILZY

DWUWATKI LUB PREPAROWATKI

FABRYKI GILZ „SOKÓŁ”, W. Kwaśniewski i F. Pacholczyk w Warszawie

wielkich kapitalistycznych przedsiębiorstwach, finansowanych przez kapitał obcy, wprowadzane są do pracy siły obce, których

procentowi danej mniejszości w kraju.

— Czy poza dziedziną gospodarczą, zmiany nastąpią i w innych dziedzinach życia?

WALKA Z MASONERIĄ I KOMUNIZMEM

— Naturalnie. Rząd premiera Gogi, jakkolwiek nie jest rządem najsłabszym nacjonalizmu, który być może po nim już dojdzie do głosu, ma jednak wyraźny program narodowy, w którym niezmiernie ważną rzeczą jest kwestia wychowania. Wpływ żydów, jakkolwiek nie bezpośredni, przez infiltrację ich do masonerii, która była licznie reprezentowa-

na w sferach wychowawczych, mógł stać się groźny. Komunizm, zaszczepiany do nas przez Rosję, wprowadzany zresztą środkami bardzo chytrymi, podstępem, bo inaczej nie przyjmowałby się wcale, również raz na zawsze musi mieć zamkniętą do nas drogę. Specjalnie ważną rolę na terenie wychowawczym odgrywać będzie otoczona dziś

Zatonął duński statek koło Bornholmu

W pobliżu wyspy Bornholm na Bałtyku wskutek szalejącego sztormu połączonego ze śnieżną zatonął w nocy ze środy na czwartek statek duński o nieustalonej jeszcze nazwie, który znajdował się w drodze z Kopenhagi do Gdyni.

Chodzi tu prawdopodobnie o duński statek parowy „Joanna”, spóźniony już od szeregu dni w Gdyni z ładunkiem 500 ton złomu. Na statku tym znajdowało się podobno 9 osób załogi, a między nimi także pewien student Polak, odbywający

praktykę techniczną. Według ostatnich relacji otrzymanych za pośrednictwem królewskich konsulatów w Gdyni w Gdańsku i Gdyni załoga statku wraz z kapitanem wyratowała się.

„Z za kulis gospodarki skarbowej”

Tajemnica podatków hr. Branickich

Nowy proces Lubwickiego w Sądzie Okręgowym

Przed Sądem Okręgowym po raz trzeci znalazł się sensacyjny proces emerytowanego urzędnika Ministerstwa Skarbu Antoniego Lubwickiego, oskarżonego o zniesławienie w czasopiśmie „Państwo Pracy” b. dyrektora Izby Skarbowej w Krakowie d-ra Edwarda Tomkiewicza.

TRZY ZARZUTY

Obok Lubwickiego pod zarzutem zniesławienia znajduje się redaktor „Państwa Pracy” Zbysław Kawecki. Lubwicki zapowiedział przeprowadzenie dowodu prawdy, formułując pod adresem oskarżyciela trzy zasadnicze zarzuty. Pierwszy, że dr. Tomkiewicz miał być poinformowany o nadużyciach, których dopuszczali się Michalski i Kurpiewski, przeciwko którym obecnie toczy się dochodzenie i ukrywał te nadużycia przed władzami przełożonymi. Drugi zarzut jest nie mniej sensacyjny, a mianowicie, że dr. Tomkiewicz działał na szkodę Skarbu Państwa, wymierzając niższy podatek spadkowy, niż się to należało od spadku po s. p. Ksawerym Branickim. Wreszcie, że grabił z dóbr Branickich parę dziesiątek tysięcy za bardzo niską cenę, wzamian za co, Branickim przez szereg lat nie wymierzano podatku od dochodu.

W sobotę Sąd przesłuchał powołanego przez oskarżonego Lubwickiego Wacława Drojanowskiego, dyrektora Okręgowej Izby Skarbowej w Warszawie, który przez jakiś czas pełnił funkcje dyrektora Biura Personalnego w Ministerstwie Skarbu.

BLIŻEJ NIEOKREŚLONE NADUŻYCIA

Dyr. Drojanowski zapytany, jakie były przyczyny przeniesienia d-ra Tomkiewicza w stan nieczynny, oświadczył, że szkodliwym było wydane w interesie służby. Żadnych dochodzeń przeciwko Tomkiewiczowi o nadużycia nie było. Natomiast w aktach dyscyplinarnych Michalskiego i Kurpiewskiego, natknął się na jakieś wersje, dotyczący osoby d-ra Tomkiewicza. Wersje te mówiły o jakichś bliżej nieokreślonych nadu-

życiach, lecz ich nie badał i nie sprawdził. Dyr. Drojanowski nie wyjaśnił, jakimi kierował się przesłankami, uważając, że d-ra Tomkiewicza należy zwolnić dla dobra służby.

NOWI ŚWIADKOWIE

Obrońca oskarżonego zgłosił wniosek o wezwanie szeregu nowych świadków, w tej liczbie sędziego śledczego Kleimerta, który prowadził

dochodzenie przeciwko Michalskiemu i Kurpiewskiemu i ptk. Jakubowskiemu, przewodniczącemu Komisji Dyscyplinarnej Ministerstwa Skarbu dla oświecenia sprawy spadku po Branickim oraz udziału d-ra Tomkiewicza w aferze Michalskiego.

Sąd przychylił się do wniosku obrońcy, postanowił wezwać świadków i rozprawę przerwał do wtorku, dn. 11-go b. m.

Strasza katastrofa kolejowa 15 tysięcy litrów benzyny w płomieniach

PARYŻ, 8. I. W pobliżu miejscowości La Nouvelle między stacjami Perpignan i Narbonne przez przejazd kolejowy przejeżdżał samochód - cysterna wioząca 15.000 litrów benzyny.

W chwili, gdy samochód znalazł się na torze, nadjeżdżający pociąg osobowy uderzył w tył samochodu. Skutkiem zderzenia nastąpiła eksplozja benzyny. Morze ognia ogarnęło samochód, pociąg i stojący przy przejeździe jedno-piętrowy domek droźnika.

Maszynista, który z powodu zderzenia gwałtownie zahamował pociąg ujrzałszy pożar, przeskoczył na kilkadziesiąt metrów dalej, zapobiegając w ten sposób strasnej katastrofie. Ciężko ranny maszynista po zatrzymaniu pociągu padł nieprzytomny na podłogę.

Mimo to jednak dwa wagony kolejowe spaliły się doszczętnie. W tym czasie w domku droźnika rozgrywały się dramatyczne sceny. Droźnik zdołał z ogarnięte

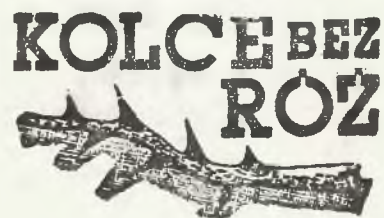
go płomieniami domu wyrzucić najpierw swego syna, następnie żonę — zabrakło mu jednak siły, by samemu ratować się ucieczką z płonącego domu. Zginął on w płomieniach, a żona jego i syn zdołali przebrnąć przez pas płonącej benzyny, odnosząc przy tym ciężkie oparzenia.

Spośród personelu kolejowego ciężko ranny jest maszynista pociągu oraz kilku kolejarzy, którzy ratowali płonący domek droźnika.

Na miejsce katastrofy przybył prefekt okręgu i władze śledcze, rozpoczynając śledztwo dla ustalenia przyczyn katastrofy.

ABC W LUBLINIE

W Lublinie zaprenumerować można „ABC” lub nabywać pojedyncze numery w Księgarni Polskiej „Plewickiego”, ul. Kapucynów 1, telefon 15-78.

DEMOKRACJA W OFENSYWIE

W dniu dzisiejszym w sali teatru „Ateneum” odbędzie się bal polityczny p. n. „Demokracja w ofensywie”. Powitalny majufes w pierwszej parcie odtańczą b. poseł Czapliński z b. posłanką Kosmowską, w drugiej prof. Michałowicz z p. Wasilewską. Na balu przygrywać będzie orkiestra „Gdańsk” i „Petersburskiego”. Atrakcją zabawy będzie wejście na salę „Miszogene Rebe” z „Jenicy”, który pojawi się na białym koniu, okrytym czerwonym szalem.

Tabela loterii

3-ci dzień cięgnięcia 4 klasy 40 Loterii Państw

I i II cięgnięcie

Główne wygrane

10.000 zł.: 50025 71697 81220	67 903 60162 69 254 454 846 902 39
5.000 zł.: 2762 48691 75064	94 61319 41 425 67 587 683 720 822
94517 122244 142718 146890	61 79 969 62117 97 270 401 511 66
2.000 zł.: 14560 37699 31243	71 605 27 733 44 971 94 63073 85
71746 71822 76156 77082 88613	208 94 350 614 85 831 994 64164 69
104508 116851 117793 124328	75 206 350 502 19 22 88 695 801
126272 17110 178 65 192534	65098 277 841 943 66090 458 525
1.000 zł.: 9072 9249 9474 13396	008 86 714 44 983 6103 109 86 221
14241 14962 22122 25291 26719	92 475 78 511 55 726 45 68147 237
	61 85 86 442 508 54 71 682 857
	69296 313 512 58 759 814 70043 180
	41 381 402 6 29 95 582 781 815 951
	84 71105 75 246 55 427 59 572 619
	619 719 881 998 72070 254 98 500
	604 16 79 790 816 969 73213 78 97
	347 69 486 710 92 96 853 74291 371

Wielka wygrana

75.000

padła wczoraj na Nr. 145912

w kol. J. DZIERŻANOWSKIEGO

Warszawa, N. Świat 64, Freta 5, Gniezno, Chrobrego 2

27398 30486 31518 33563 35406	74 86 849 919 89 90 75215 74 614
36775 59004 72015 78603 83182	27 31 747
83649 86894 88738 88030 98291	76016 220 313 7010 98 700 908
111767 115842 117945 138547	46 78045 252 333 696 718 915 40
159849 169621 175460 187440	79108 58 288 581 620 733 80079

Wygrane po 200 zł.

96 184 92 486 88 870 90 1026 314	74 86 849 919 89 90 75215 74 614
504 35 667 729 937 76 99 2162 66 352	27 31 747
412 531 601 716 821 99 81 33345 426	76016 220 313 7010 98 700 908
49 60 27 721 971 4036 68 227 83 411	46 78045 252 333 696 718 915 40
46 99 553 624 59 84 91 799 857 63	79108 58 288 581 620 733 80079
5080 331 500 32 610 833 49 6084 197	96 391 437 505 649 887 81023 62
269 379 443 597 645 878 7083 139 430	63 161 76 78 261 62 72 316 505 16
67 753 60 8220 321 24 39 55 94 433	34 61 768 79 864 94 8097 264 93
73 78 560 752 9087 410 582 678 609	340 621 41 747 830 851 924 28
700	83078 90 247 353 495 570 647 68

10223 92 96 350 78 475 596 621 700	824 931 84348 520 588 809 58
99 11392 419 48 862 12034 120 239	85097 226 43 318 24 460 80 611 96
386 405 94 521 74 686 936 13054 287	838 86041 62 242 347 48 60 505 618
94 537 702 959 83 14128 83 389 877	51 904 77 87133 67 263 699 703 16
961 1590 238 78 307 39 406 512 792	926 88192 207 96 455 784 805 75
931 16022 111 651 718 877 17077 355	89032 66 386 619 54 899 90307 407
94 417 27 622 25 840 901 18086 168	6134 44 948 65 91046 55 104 94 387
74 739 841 992 19067 98 144 375 679	406 96 622 66 777 951 66 92015
814 78	260 351 507 96 665 919 9 93059

20011 34 126 515 727 64 947 21035	305 76 89 690 707 86 819 85 942
153 6 070 420 83 594 745 57 886 22040	64 94224 352 515 29 58 700 22 32
156 254 312 69 498 850 972 23100 275	881 937 70 95152 215 59 62 460 86
432 69 516 48 782 928 2144 343 468	512 25 47 65 88 90 744 800 26
622 747 46 911 25019 174 98 346 47	96017 392 430 557 778 908 97077
49 475 531 72 605 57 921 25172 263	113 65 229 409 24 65 618 85 742
349 66 459 553 99 752 71 99 649 84	66 98092 528 717 28 846 75 997
609 27079 261 879 28010 227 331 50	99032 108 44 52 275 92 536 703 40
461 668 828 969 99 29109 328 436 624	864 73 96 93 62

30 52 67 702 12 40 888 30107 13 26	100064 80 128 64 382 409 6560
235 313 51 519 31321 437 554 602 705	768 888 101087 202 76 209 394 437
22164 345 88 94 401 516 55 713 32	44 54 534 643 738 855 913 102071
851 918 33043 72 76 196 348 62 42	266 328 38 88 565 89 831 75 941
52 601 788 893 34103 83 254 444 84	52 103130 339 406 38 43 603 36 51
932 33005 44 437 610 719 54 36 83	768 979 104049 101 58 82 204 448
344 855 52 53 46 37125 62 207 62	525 97 917 76 105004 9 83 88 175
601 65 963	20 232 62 91 441 589 682 734 814

38905 107 207 69 334 622 752	107084 156 304 15 491 585 612 55
38909 18 553 96 935 40042 39 68 76	802 31 908 33 108066 455 69 708
78 167 90 406 742 844 41239 337	809 90 965 109108 467 579 90 721
504 613 83 826 910 70 42010 84 102	110058 118 838 419 39 677 91 758
273 491 653 67 77 86 711 24 876 975	863 111084 213 62 324 407 508 879
43002 106 14 341 85 468 501 81 664	997 12050 122 348 465 522 662
723 882 990 44122 37 247 83 409 637	803 16 46 905 33 113121 33 243 335
626 705 882 45152 226 341 90 464	46 572 702 42 80 90 837

501 869 982 46164 231 50 450 83 707	114069 201 511 649 115339 536 670
929 47160 235 362 498 603 34 66	700 116214 32 628 65 827 953 117044
46 742 856 67 948 48016 73 104 398	148 419 502 607 733 70 816 985
431 951 935 40903 158 303 478 581	118079 190 8 272 464 588 722 47 65
739 951 50002 38 53 164 377 432	78 841 976 119044 219 361 407 19 33
57 616 707 17 24 94 836 44 46 51	45 501 32 50 637 120318 464 502 20
67 963 51017 62 145 93 319 90 94	90 687 953 121053 239 316 500 620
423 572 867 87 916 52152 401 534 88	8 711 39 854 12252 433 793 846 978
627 39 877 53027 165 238 307 34 65	123053 308 94 487 584 953 124063

477 97 586 662 72 736 920 54002	114 24 266 333 402 67 657 84 92 939
225 352 55140 46 50 325 457 739 76	51 125057 100 211 311 48 814 56
326 904 56002 75 143 201 83 366	126037 126 400 576 983 127048 141
530 687 775 808 37 43 57655 655	204 372 90 599 604 24 771 821 960
728 919 56 58149 61 234 381 536	128158 252 554 654 753 877 83 129091
646 773 822 59082 269 565 626 60	100 34 235 37 346 412 30 89 693 984

Dr Johnke długo nie mógł ochłonąć ze zdumienia i gniewu. — Zbuntowane pacholki! Komunizujący durnie! Batogów wam potrzeba! Batogów! — pokrzykiwał biegając tam i z powrotem po ciasnej kancelarii szkolnej.

Uspokoili się wreszcie nieco i zasiadli znowu przy biurku. Próbował zapomnieć o niemym odciśnięciu tego pisma, które wydawało mu się ważne. Wciąż jednak jeszcze nie mógł zebrać wzburzonych myśli i skupić rozproszonej uwagi, powracającej ustawicznie do niesłychanego wystąpienia młodego Wilhelma Ernina, a ochłonawszy trochę, zamiast wziąć się do roboty, począł z jakąś szczególną zaciętością dociekać powodów, jakie go mogły do tego skłonić.

Im dłużej jednak myślał, tym bardziej stawał się dlań niezrozumiały postępek najstarszego syna sołtysa. Dlaczego poszło mu tak o dziewczynę, która unikała go przecież, która całym swym zachowaniem dawała mu do poznania, że nie życzy sobie ani jego zalotów, ani towarzysztwa. Przypominał sobie, że opowiadał mu ktoś, jak to pewnego razu Anka dała Wilhelmowi porządną naukę. Mówiono, że Wilhelm od owego dnia nie tylko nie zaczepiał niedostępnej dziewczyny, ale zmienił jak niepyszny, kiedy zauważył ją na drodze.

Przypominał sobie o tym wszystkim nie bez pewnego zadowolenia, którego powodów nie analizował zresztą.

Dlaczegoż więc Wilhelm rozgorzał nagle taką zawiścią, skoro nie mógł mieć żadnej nadziei na osobiste powodzenie? Co pobudziło go do tego? Czyżby urażona ambicja? No, tak. To było prawdopodobne.

Dr Johnke przeczekał machinalnie kartki zeszytu z szurem, zapisywał jedną po drugiej ćwiartki białego papieru zdaniami, które nie miały żadnego sensu i nie chciały odświeżyć tajemniczego pisma, bo wciąż popełniał omyłki.

— Ktoś musiał go chyba podbechtać — mruczał sam do siebie, nerwowym ruchem co chwila zdejmując i przecierając okulary, których szkła były zupełnie czyste.

Taki ktoś musiał go zbuntować przeciw niemu. Ale kto? Dr Johnke szeregował w myśli swych wrogów. Dokonywał przeglądu wcale łecznego zastępu. Wybierał jednego po drugim i dopasowywał niejako do możliwości wydarcia mu tego najlepszego i zdawałoby się, najwięcej oddanego współpracownika.

— Czyżby stary Wilhelm Ernin?

Uśmiechnął się pobłaźliwie na to przypuszczenie. Nie. To nie on. Stary młynarz, zadufany w swoim bogactwie i znaczeniu swoich przodków i swoim własnym, nie byłby zdolny do tego rodzaju roboty. Był zbyt mało chytry, a zanadto dumny, no i zbyt ciężki, a jego bezgraniczna miłość ojcowska, pod wpływem rozczarowania, jakie mu sprawili synowie, doznała przecież skrajnej ewolucji. Sołtys nie ukrywał swej pogardy dla synów, którzy wyrzekli się rodzimej gwary. Sołtys nie zniżyłby się do namawiania syna i pierwszy nie wyciągnąłby doń dłoni. To raczej Wilhelm uderzył w pokorę.

Ale dlaczego? Któż sprawił, że młody Wilhelm zdecydował się pójść do ojca ze skrupa, a wypowiedział posłuszeństwo wodzowi, któremu był zawsze tak powolny? Kto rozbudził w nim tę złość, która niepotrzebna? Logika wykazywała mu, że musiał to być jakiś wróg nieprzebragany. Logika również mówiła, że musiała to być chyba kobieta, a stąd już krótka droga prowadziła do jedynego jako tako umotywowanego domysłu.

— Czyżby... czyżby Hilda?

Ależ tak. Nikt inny, tylko ona. Wiedział przecież, że nie był jej obojętny. Wszystko świadczyło, że brzydka dziewczyna jest w nim zakochana bez pamięci. Mówił mu o tym co dnia spojrzania jej rybich, pobawionych brwi oczu, no i ta szczególna gorliwość, z jaką gotowa była spełniać wszelkie jego polecenia.

— Tak! To jej robota — pomyślał, jakby w nagłym olśnieniu. — Ta dziewczyna ma charakter. Jest zdolna zarówno do wielkiej miłości, jak i do bezgranicznej nienawiści. Musiała mnie zniechęcić, jeżeli dowiedziała się, że bywam u Anki.

I zerwał z krzesła, bo poczuł nagle, że znowu zaczyna

Powodzenie Pani

zależy od właściwego stosowania kremu i mydła. Każdej Pani, która pragnie zachować cerę świeżą — matową, gładką, raczmy stosować:

689 784 912 13394 551 813 984 14938	180198 267 684 804 83 181001 56
15720 859 16221 336 406 902 17748	71 292 691 18212 238 446 526 667
55 80 817 940 18376 445 725 69 913	836 979 183189 256 306 81 407 642
19025 103 434 81 96 503	716 88 985 18429 36 185186 664 711
20003 647 906 60 21554 84 22095	831 96 186017 39 753 855 187527 48
194 401 530 38 600 29 72 707 49	188017 23 294 655 758 866 188015
23358 583 780 844 79 907 24125 83	162 72 81 874 5 732 46 388 96 900
230 397 749 854 78 936 25018 730	190091 947 191214 504 754 906 60
26166 253 27043 171 226 77 99 726	192056 714 49 903 70 193080 222 476
906 28518 30 59 642 714 29298 338	511 672 880 194036 358 586 603 771
497 920 3056 494 649 731 98 31588	86 925

32084 190 285 86 533 33074 213 38	IV cięgnięcie
471 59 513 997 34328 954 35596 940	Wygrane po 200 zł.
36063 225 57 61 477 55 620 794	299 860 1139 441 2478 3115 250
37078 113 76 216 414 55 86 482 947	671 4114 752 922 23 5309 583 93 982
38917 39063 141 526 79 893	67 6118 441 643 7736 8000 100 257
40066 413 566 94 787 41557 651 837	343 717 9126 426 50 586 10230 351
907 4220 71 404 512 695 777 827	412 586 93 611 825 902 11209 430 86
991 43222 72 571 657 779 848 44014	12072 213 442 550 629 45 913 13000
26 75 428 615 917 45435 563 639	153 387 14410 15315 499 502 774 69
47 46024 350 77 520 47354 747 48250	181 16041 58 457 55 671 17121 761
310 421 546 82 868 49202 43 452 522	900 18495 244 981 888 15084 248 910
68 704 50274 474 895 51014 168 340	765
483 563 86 656 52259 79 894 30112	20167 395 471 512 667 21245 86
196 345 558 630 54227 55230 459 88	476 511 20 99 631 985 22361 63 803
533 67 5017 56184 428 76 573 770 402	70 92 947 25294 380 492 554 83 24006
962 76 57071 31 170 475 925 58 58053	64 112 754 942 25391 741 26388 676
163 339 425 57 686 844 90 911 70	800 27036 305 482 776 28113 462 92
59013 130 690 816 46	93 682 29207 32 407 30165 595 857

60010 210 470 614 59 889 61351 700	800 27036 305 482 776 28113 462 92
981 62315 51 75 77 867 63121 62 071	93 682 29207 32 407 30165 595 857
803 8 26 6475 405 855 65075 81	800 27036 305 482 776 28113 462 92
142 742 942 931 66175 580 964 75	93 682 29207 32 407 30165 595 857
67244 99 521 644 84 63104 290 307	800 27036 305 482 776 28113 462 92
595 89055 180 70170 242 71455 847	93 682 29207 32 407 30165 595 857
72009 239 60 556 648 73112 304 462	800 27036 305 482 776 28113 462 92
542 900 49 74283 560 649 858 75195	93 682 29207 32 407 30165 595 857
686 796 815 54 77 993 78839 79418	800 27036 305 482 776 28113 462 92

80079 915 36 55 95 81263 487 593	800 27036 305 482 776 28113 462 92
607 727 32240 565 629 903 83405 702	93 682 29207 32 407 30165 595 857
880 971 92 84050 52 234 391 902	800 27036 305 482 776 28113 462 92
35008 29 96 306 34 54 501 089 712	93 682 29207 32 407 30165 595 857
48 63 907 34 6123 362 630 806	800 27036 305 482 776 28113 462 92
87235 316 411 94 505 710 924 88028	93 682 29207 32

dodatek ABC niedzielnym małutka-literacko-artystyczna-sztuka

Sabat Indyjskich Czarownic

Reportaż autentyczny

Jean Marques - Riviere, zaciekły i zuchwały badacz Azji i duszy jej ludów zamieszka w jednym z tygodników francuskich sensacyjny reportaż, odsłaniający ciemne przesady i ponure średniowieczne obyczaje, dotąd panujące w Indiach. Reportaż ten drukujemy.

PRZEKŁĘTA NOC

— Sahib, nie wolno dziś wieczorem opuszczać domu — Lakshmi, mój hinduski służący już trzeci raz powtórzył mi to samo.

Spiwała właśnie na miasto od dżungli słodka noc, pełna jeszcze barw fioletu i złota.

— Powiedz mi wreszcie, dlaczego? — spytałem z kolei Hindusa.

Brazowa twarz Lakshmi stężała, spojrzenie wbił w ziemię.

— Sahib — zdecydował się wreszcie odpowiedzieć. — Dziś jest „czarna noc księżyca”, a ten miesiąc jest w roku całym najniebezpieczniejszy. W tę noc przeklętą wychodzą tylko czarownice.

Obiecująca odpowiedź, tym bardziej zachęciła mnie do wyjścia. Uliczki były prawie puste, niezwykle objaw o tej porze.

Czarownice! Znałem ich kilka. Mieszkają prawie wszystkie na przedmieściu. Przebrnięte między ciasnymi zabudowaniami. Straszliwy odór nawoju ludzkiego i tuszczów, typowy odór Azji dusił mnie, nie pozwalając oddychać.

WŚRÓD WIEDZM

Stałem wreszcie przed niedźnią lepianką. Za progiem, ozdobionym dziwaczными czerwonymi malowidłami, ujrzałem obraz, który mógłby być najlepszą ilustracją do średniowiecznych sabatowych opowieści.

W małej jak nora izbie, z otworem w dachu, przez który biły w górę kłęby dymu, cztery postacie kobiece obsiadły dookoła płonące ognisko. Obrzymi kościół kołysał się lekko, zawieszony między płomieniami. Gryzący smrodliwy zapach unosił się w powietrzu.

Kobiety, moje stare znajome, obrzuciły mnie nieufnym spojrzeniem.

— Salam'alek — powiedziałam, nieco speszone.

Odmruknęły nieprzyjaźnie: — Alekum' salum...

Pozdrowienia zostały wymienione. Ale wciąż czułem się nieswojo. Spytałem po chwili milczących kobiet, co „bhen” (moje siostry) robią?

— Tum ziyad' maugte ho... (za wiele pytasz).

Zagrałem więc z innej karty. Przypomniałem im, że jestem ich „bhai” (bratem), że czytam święte księgi, że czczę te same boginie.

Kobiety popatrzyły po sobie. Najstarsza odburknęła wreszcie:

rze w blasku ognia płonęły, oczy błyszczały gorączką. Pot spływał

denia... Nagle jedna z nich przerwała

im na policzki... Z traskiem ognia łączyły się jęklive zawo-

swoje psalmodia. Podniosła, wstając, pokrywę kotła. Spojrza-

łem: cóż za szkaradzieństwo!

W zielonawej, gęstej cieczy tańczyły węże i ropuchy, kości i żółta trawa. Niepewne odbłaski ognia wydobywały je na światło, lub zatapiały w mroku. To była prawdziwa kuchnia Fausta...

PŁYN ŻYCIA I MIŁOŚCI

Ciężkie, gorące powietrze, przesycone wyziewami czarodziejskich preparatów robiło swoje. Kobiety ze stanu podniecenia przechodziły zaczęły w omdlenie. Jedna z nich, krzyknawszy przeraźliwie zsunęła się na ziemię nieprzytomna.

— Widzisz, bracie — oznajmiła mi ponuro „matka”, wiedźma przydująca. Jedna już „wyszła z ciała” i idzie teraz na Zgromadzenie do Pana. My pójdziemy za nią. Trzeba, żebyś nas opuścił.

Wyszedłem posłusznie. Czułem się sam jak w gorączce, jak zarazony niezdrową atmosferą lepianki. Wiatr wiejący od srony dżungli orzeźwił mię. Noc wokół była naprawdę czarna...

Poszedłem do mego przyjaciela, kapłana boga Sziwy.

Zastalem go razem z żoną, odprawiającego modlitwy przed posągami Sziwy. Opowiedziałem im o swoich świeżych wrażeniach.

— Tak, dziś jest wielka noc. Duży ciemności korzystają z niej,

aby ucztować z ich władcą, czarodzieje i czarodziejki idą dziś do niego na wielkie Zgromadzenie.

— Cóż to za władca? — spytałem — i co za zgromadzenie?

Stary kapłan milczał. Przemówił za niego żona z mgły ostatnia jących ją woali.

— Są władcy biali i czarni. Są moce złośliwe i inne, których siła jest tylko dobroczynna. Ludzie mogą się zwracać do tych lub innych według ich własnej woli. Za następstwa dowolnie dokonano wyboru sami ponoszą odpowiedzialność.

— A co znaczyło to przedziwne laboratorium, które widziałem?

Kobieta uśmiechnęła się:

— Dzisiejsza noc jest jedyną, w czasie której można przyrządzać czarodziejskie napoje o wielkiej mocy, i które służą będą cały rok. To co pan widział, to było przyrządzanie napoju Miłości.

Przedtem kobiety przyrządziły napój śmierci, napój czuwającej opatrności, życia i pieniądza.

— Jakież jest działanie tych „cu downych” płynów — spytałem z uśmiechem, który żona hinduskie go kapłana przyjęła z oburzeniem za dowód niewiary.

— Siła jest bardzo wielka — rzekł z powagą kapłan boga Sziwy.

— Opowiem panu przykład z życia.

POD DZIAŁANIEM INDYJSKIEGO „LUBCZYKU”

Wezwano mnie raz do sąsiedniej wioski do domu, w którym młoda 16-letnia małżonka popełniła samobójstwo.

Cieło znaleziono nad brzegiem jeziora, pożarte częściowo przez krokodyla. Spalono ją według przepisanych obrządków, nie zawiadamiając policji. Po co? Anglicy tych rzeczy tak nie rozumieją... Ale mimo wszystko dusza jej wracała na ziemię. Stukało w drzwi i ściany, błagała się w ucieczce. Trzeba było coś na to poradzić.

Poszedłem do najstarszej w tej okolicy wróżbiarki. Byłem pewien, że ona coś wie o całej tej miłości. Nie myliłem się.

Stara opowiedziała mi, iż pewien bogaty kupiec zakochał się w młodej Hindusce, która jednak, kochając swego męża, pozostawała wciąż nieugięta. Wróżbiarka dała więc kupcowi wszechmocny płyn miłości. Przekupiony sługa domieszkał go do potraw podawanych swej pani. Nieszczęśliwa kobieta straciła odąd moc nad swym ciałem. Uległa namiętności. Z chwilą jednak, gdy opuściła dom swego kochanka, oszalała, tracąc moc „lubczyku” przestała działać. Zrozpaczona, popełniła samobójstwo.

— A ten człowiek?

— Żadne prawo ludzkie nie karze takiego czynu. Ale boginie mścić się okrutnie na tych, którzy posługują się nimi dla celów osobistych. Może pan zresztą sprawdzić, co dziś dzieje się ze starym kupcem.

ZEMSTA BOGÓW

Następnego dnia prowadziłem nadal badania.

Poszedłem do sąsiedniego miasteczka, Sriga, w którym miał mieszkać ów kupiec.

Zameldowany przez służącego, jako interesant, stanąłem przed „bohaterem” tajemniczej historii. Żółty jak cytryna, roztrzęsiony, jak galareta, robił wrażenie umierającego.

Siedzący przy nim syn mówił mi cichym głosem, że od niedawna dręczy go jakaś choroba.

Chcąc nawiązać bliższy kontakt z chorym, powołałem się na moją przyjaźń ze starym kapłanem. Chory kupiec zareagował gwałtownie na te wyjaśnienia, ale inaczej, niż się spodziewałem — musiałem jak najszybciej opuścić jego dom. Obudziło to we mnie podejrzenia, iż „zemście bogów” czynnie dopomagał kapłan Sziwy.

Od przewodniczącej „sabato-wej nocy”, w której brałem udział, dostałem na znak przyjaźni napój czuwającej opatrności. Miał mi to zapewnić powodzenie

Jak sławny kryminolog uniknął sideł Weidmanna i Million'a

Paryż, w styczniu.

Podobno zbrodniarze wysokiej klasy odczuwają potrzebę prowokowania ludzi, którzy poświęcili się tropieniu zbrodni. Tam chyba tylko można tłumaczyć fakt zastawiania sideł przez Weidmanna i Million'a na prof. Nelken. Jakże bowiem inaczej rozumieć usiłowanie wciągnięcia w zasadzkę człowieka, którego instynkt, przez tyle lat ćwiczony, wyczuwa niejako zbrodnie i zbrodniarza.

Profesor Nelken, wysoki, szczupły pan, o oczach przeziernych każdego na wskroś, o twarzy czujnej, bacznej na drobniutki dostrzegalne dla zwykłego śmiertelnika jest jednym z najznakomitszych kryminologów. Amerykanie nazywają go europejskim Sherlockiem Holmesem.

Z pochodzenia wiedeńczyk, prof. Nelken przez 30 lat oddawał się tropieniu zbrodni w całej niemal Europie. Był profesorem Wyższej Szkoły Policijnej w Berlinie, długoletni współpracownik prefektury policji berlińskiej, już od młodości, bo podczas studiów na politechnice w Zurichu był w kontakcie z policją i brał udział w rozwiązywaniu rozmaitych zawiłych zagadek kryminalnych. Obecnie prof. Nelken prowadzi Instytut Kryminologii w Paryżu, szkołę jedyną w swoim rodzaju w całej Francji.

I tego to mistrza w walce ze zbrodnicą Weidmann usiłował podejść. Zobaczmy w jaki prosty sposób, zamiary te zostały udaremnione.

„AMERYKANIN” Z NIEMIECKIM AKCENTEM

Pewnego lipcowego dnia przybył do prof. Nelken młody, przystojny człowiek, podający się za Amerykanina. Wizyta ta nie była niczym nadzwyczajnym, bowiem prof. Nelken, mimo, że bał w Paryżu dopiero od kilku miesięcy, był już wówczas znany przez swoje odczyty radiowe na temat „Zbrodnia i Kara” i w

związku z tym często miewał wizyty nieznajomych.

Młody Amerykanin okazał się bardzo miły i inteligentny. Do Paryża przyjechał dla zwiedzenia wystawy, jako cel zaś swej wizyty podał chęć zakupienia kilku wynalazków chemicznych profesora. Podczas rozmowy Amerykanin zaproponował uprzejmie profesorowi, że przez swe duże stosunki w ambasadzie amerykańskiej ułatwi mu porozumienie z prasą. Obiecał też w tym celu przysłać swego przyjaciela — dziennikarza.

Nic w zachowaniu się, czy mowie nie mogło nasunąć żadnych podejrzeń, raczej przeciwnie powinno budzić sympatię, a jednak jeden mały szczegół wystarczył. Rozmowa toczyła się w języku angielskim i otóż akcent młodego człowieka wydał się profesorowi jakiś dziwny, również rozma-

Wędrujące bagno „Czary” zażegnane przez inżynierów

Niezmiernie ciekawe zjawisko przyrody zdarzyło się koło wioski Cloousheiver w Irlandii.

Istniało tam już bardzo dawno bagno, zajmujące przestrzeń kilkukilometrową. Pewnego razu wieśniacy spostrzegli, że bagno posuwa się w stronę wioski, lecz nie chcieli dawać wiary temu zjawisku. Rezultat był taki, że bagno zalało całą wioskę i zaczęło zagrażać sąsiedniej. Wędrowka ta odbywała się bardzo szybko, tak, że w ciągu doby bagno przebywało całą wioskę.

Mieszkańców ogarnął szalony przestrah i myśląc, że mają do czynienia z czarami, porzucili wszystko i w popłochu uciekli, zostawiając dobytek na łasce losu.

Wędrujące bagno wyrządziłoby więcej jeszcze szkód, gdyby nie energia powiatowych inżynierów, którym udało się zatrzymać bagno przez wykopanie kanałów odpływowych

wiając po francusku młody Amerykanin nie miał tego specjalnego akcentu. Wyczuwając, że w tym coś się kryje, zaczął profesor nagle mówić po niemiecku. Amerykanin zdradził się, że rozumie. I choć opanowawszy się udawał, że źle włada tym językiem, akcent jego był czysto niemiecki. Znać było również, że jest bardzo zażenowany tym zdemaskowaniem i w krótkim czasie opuścił profesora obiecując jednak przysłać kolegę — dziennikarza.

PRZYJACIEL - DZIENNIKARZ

Gdy w parę dni później przybył ów zapowiadany „dziennikarz” prof. Nelken upewnił się w podejrzeniach, że coś niejasnego kryje się w tej sprawie. Albowiem już po krótkiej rozmowie jasnym było, że ów pan o bardzo odstępającej powierzchowności nie mógł mieć nic wspólnego z dziennikarstwem. Widocznie zmieszany niechętnym przyjęciem, „dziennikarz” zaproponował profesorowi jazać do swego przyjaciela, współpracownika znanego pisma. Otrzymałszy odpowiedź odmowną, nie sympatyczny jegomość wyszedł, obiecując powrócić.

Przeczytawszy w dziennikach o zaginięciu tancerki Jean de Koven, prof. Nelken, którego instynkt wyćwiczony w tylu śledztwach, nigdy dotychczas nie zawodził, miał niejasne przeczucie, że ten fakt ma pewną łączność z dwiema oryginalnymi wizytami. Niedługo musiał czekać na potwierdzenie. W fotografii zabójcy — Weidmanna poznał swego czarującego Amerykanina, a pod fotografią „dziennikarza” widniało nazwisko Million'a.

Według opinii prof. Nelken, banda Weidmanna była zorganizowana jako dochodowe przedsiębiorstwo, mające nawet swego kapitalistę. Jeśli chodzi o Weidmanna, nie może być mowy o żadnym stanie patologicznym. Celem jego było zdobycie pieniędzy bez pracy. Zabijał zaś, nie kradł, gdyż

zabijanie było bezpieczniejsze, usuwało bowiem świadka przestępstwa. Million jest podobny w typie do Weidmanna, ten sam

cynizm bez granic, niższa jednak inteligencja. Natomiast Jean Blanc kapitalista, jako debiutant w zbrodni nie odznaczał się tak silnymi nerwami, jak tamci dwaj.

CZCICIELE ZŁOTA

Weidmann i jego towarzysze, to skrajni przedstawiciele ludzi wynajmających jedynie kult pieniądza. Zawsze odkąd człowiek istnieje były popełniane zbrodnie w celach cynizmu, z jakim zostały one ujęte w normy zysków handlowych. Weidmann, jak dobry kupiec organizował zbrodnie, obliczając ryzyko, jakie musi ponieść, aby osiągnąć przewidziany zysk. Podobne zatracenie wszelkich ludzkich instynktów i to u człowieka obdarzonego dość wysoką inteligencją, musi nasunąć przynębiające refleksje, do czego dąży i do czego dojdzie świat w swej pogoni za zdobyciem pieniądza. Wszak dziś u przerażająco wielkiej ilości ludzi jest to jedyna myśl i jedyné dążenie, objawiające się mniej lub więcej brutalnie. Do czego nas doprowadzi nowy kult złotego ciela i czy na miejscu jednego ukaranego zbrodniarza nie znajdzie się szereg innych, jeżeli świat nie przejrzy, nie zawróci z drogi i nie straci z tronu złotego bałwana, stawiając na jego miejsce Nowy Ideał.

D.

w życiu. Nie mogłem odmówić. Ale jeszcze dotąd go nie zżywałem. Boję się drażnić bogów... Jedynie, ilekroć spojrzę na małą buteleczkę, staje mi w pamięci obraz z pełnej ognia i dymu lepianki. I jednocześnie wraca uparcie porównanie tej nocy nie tylko z sabatem średniowiecznych czarownic. Czyż cywilizowani nowocześni ludzie nie ulegają podobnemu opętaniu na wszelkich, zbliżonych nastrojem seansach, wzbudających w nich równie prymitywną egzaltację?

WSZYSTKO DO SPORTÓW ZIMOWYCH NAJTANIEJ w sklepie fabr.
C. GRABOWSKI
WARSZAWA - SZPIALA 7

JEŚLI RADIO ZNANYCH
FIRM

TELEFUNKEN

PHILIPS - HORNYPHON
KAPSCHE BATERYJNE i in.

TO

TYLKO

Z
SAŁONU

K. RUSZKOWSKIEGO

MARSZAŃKOWSKA 117, tel. 6.36-50 gramofony
płyty HARMONIE WIOSKIE instrum. muz.Ceny
fabryczne

Marcin Podemski

Lukrecja Borgia niewinna!

Nowaczyński i Jossset o córce Aleksandra VI

Paryż, w styczniu 1938

Ostatnie czasy odznaczają się silnym rewizjonizmem historycznym. Z tych, których dawniej uważano za bohaterów, czyni się prawie rzezimieszków. Wybiła się za to typy spod ciemnej gwiazdy. Są w dziejach postaci, o których trudno wyrobić sobie sąd. Fachowi historycy nieraz krąco-wo różnią się w swych orzeczeniach o tych postaciach. W tym położeniu jest przesiąknięta rodziną Borgiów, którą przez kilka wieków zgodnie miano za rodzinę zbrojników i rozpustników. Aleksander VI i jego dzieci: Cezar i Lukrecja — uchodzili za wcielenie szatana.

Nie będziemy się tu zajmowali naukową stroną tej sprawy, nie będziemy referowali poglądów na nią wybitnych historyków, mimo że ostatnie lata przyniosły sporo ciekawych książek na ten temat, przede wszystkim „Lukrecja Borgia” Frantza Funck-Brentano (Bibliothèque „Historia”, éd. Talandier, 1932) i „Histoire des Borgia” L. Collison - Morley'a (Bibliothèque Historique, Payot, 1934). Chcemy jedynie zobaczyć, jak do tej rodziny ustosunkowali się pisarze, poeci.

— Dzieje Borgiów — pisze wyżej wspomniany L. Collison - Morley — miały zawsze urok roman-su policyjnego.

Temat niewątpliwie sensacyjny pociągnął niejednego pisarza. Dawniej Borgiowie ścigali na siebie pioruny potępienia; Victor Hugo pisał o „Lucrèce la monstrueuse” (o potwornej Lukrecji) i sądził, że zabił ją syn, którego chciała otruć.

Inaczej w XX wieku. Za historykami, którzy poczęli nieco inaczej oświetlać historię Borgiów, poszli pisarze. Jak przesadzali dawniej, tak przesadzają teraz. Zawsze a outrance!

Węć np. Pierre de Nolhac, historyk i poeta w jednej osobie, człowiek Académie Française, zmarł przed rokiem w tomie jego poezji p. t. „Poèmes de France et d'Italie” znajduje się sonet „Divae Lucretiae Borgiae” (boskiej Lukrecji Borgii). Oto trzy ostatnie wersze:

— Car on t'adore encor par delà le tombeau,

Borgia très divine et très chaste, qu'illustrent.

Les chansons d'Arioste et les vers de Bembo.

(Albowiem czcimy cię nawet umarłą, boska i przeczysta Lukrecjo, którą wślawiają pieśni Ariosta i wiersze Bembo).

Podobnej opinii o Lukrecji jest nasz świetny pisarz, Adolf Nowaczyński, który w swej sztuce p. t. „Cezar i Człowiek” wystawianej latem b. r. w teatrze Polskim, zrebił po prostu Lukrecję „na anioła”, na niewinne dzieciątko. Fantazja poetycka popełniła Nowaczyńskiego jeszcze o wiele dalej: wysnuł przeduczną baśń, opowiadając o uroczym romansie Lukrecji i... Kopernika.

No cóż, licentia poetica...

Obecnie znalazł się drugi dramaturg, którego zajęły losy tej szczególnej rodziny. Pan André Jossset, autor sztuki o królowej Anglii p. t. „Elżbieta, kobieta bez mężczyzny” (Elzabeth, la femme sans homme), wystawił w małym i przylutym teatrze paryskim „Vieux Colombier” nową, drugą swą sztukę historyczną „Les Borgia, famille étrange” (Borgiowie, dziwna rodzina).

Centralną postacią sztuki pana Jossseta jest Lukrecja, koło której uwiła się sieć intryg i namietności.

Jej ojciec, papież Aleksander VI (pamiętajmy, że jest to schyłek wieku XV, okres rozpasania renesansowego) pragnie utworzyć potężne państwo włoskie, którego centrum byłaby Stolica Apostolska. Lukrecja jest narzędziem w jego rękach. Racja stanu zawsze przeważa nad miłością ojcowską. Aleksander zrywa narzeczeństwo córki z Gasparem, aby wydać ją za Jana Sforzę w r. 1493 (Lukrecja ma 13 lat!) Po 4 latach uwieżnia do małżeństwa i za męża daje Lukrecji Alfonsa, księcia Bisceglie, który w r. 1500 poległ na ręce Cezara, płonącego nienaturalnym uczu-

ciem ku swej siostrze.

Dopiero jako żona Alfonsa d'Este, księcia Ferrary, znajduje Lukrecja spokój. Przez ostatnie lata swego życia (um. 1519) skupia koło siebie poetów i artystów, którzy chwala jej cnoty (Ariosto poświęcił jej kilka wierszy, pełnych admiracji w swym arcydziele „Orlando Furioso”).

Tymi, ostatnimi latami p. Jossset już się nie zajmuje.

Przedstawia jedynie ten okres, w którym Lukrecja co raz zmienia męża. Autor francuski widzi w niej niewiniątko, ulegające woli ojca. Ojciec zaś, Aleksander VI kocha swe dzieci, ciężko jest mu się rozstać z Lukrecją, ale czyni wszystko dla większej potęgi swego rodu. Szczególnie łagodny jest

dla Cezara, mimo, że dostrzega jego niewczesne zapęły. Sam Cezar jest — w oczach p. Jossseta — człowiekiem chorym, opętanym przez demona złej miłości.

Nastawienie sztuki — jak przystoi prawdziwemu teatrowi francuskiemu — psychologiczne. Ale niewątpliwie przeinaczające niejednym rys i Aleksandra i Cezara.

— A Lukrecja?

Ciekawe, że dwóch dalekich sobie skądinąd pisarzy, Nowaczyński i Jossset, jednakowo na nią spojrzeli.

W ich oświetleniu Lukrecja była tylko niewinną ofiarą.

— Jak było rzeczywiście?

Z ram portretu Pinturicchia wychyla się dziecinna twarzyczka złotowłosej Lukrecji.

MEBLE Wykwintne w wielkim wyborze
Polecane
Salon Wytwornych Mebli
St. RADELICKI
Nowy Świat 30 okazyjne pochodzące Koszykowa 67
Pierackiego 17 z zamiany Miedziana 10

TRADYCYJNE

MAŁE

PACZKI

na wagę Cukiernia A. LEŻAŃSKI

MARSZAŃKOWSKA 23

tel. 9.29-05

Jęczy Stokowski

Sztuka w Łodzi

Wycieczka po pracowniach malarskich

Myslałby kto, że w Łodzi życie artystyczne będzie się przedstawiało zupełnie inaczej, niż np. w Warszawie, Krakowie lub Łwowie. Może różnica leży w poziomie, ale jeżeli chodzi o stosunki w łódzkiej sztuce malarskiej, to są one tak jak wszędzie oparte w pierwszym rzędzie na walce.

Walka łódzkich malarzy i rzeźbiarzy jest i walką o byt (nie nowego), i walką o zrozumienie przez najdziwniejszą bodaj w Polsce publiczność, i wreszcie najbardziej ostrą walką osobistą.

Walcą nie tylko moderniści z naturalistami, co jest normalne i co od szeregu lat spowodowało masę bezpłodnych a gwałtownych polemik, lecz także przedstawiciele i wyznawcy poszczególnych prądów między sobą, i to w sposób mało wybredny, ale za to podobno skuteczny.

Zwiedzałem kilka łódzkich pracowni malarskich, rozmawiałem z wieloma artystami i muszę przyznać, że ogólnie wyniosłem raczej nieprzyjemne wrażenie.

Dziwnym trafem pierwszym z moich rozmów był malarz - konstruktywista, dla którego „cała pokubistyczna sztuka nie jest obca”. Trudno mi było dowiedzieć się od niego czegoś o tym, co się w Łodzi dzieje, bo najniebezpieczniejszą zaczął, z całą zresztą znajomością rzeczy, tłumaczyć mi, co to jest konstruktywizm i surrealizm, nie pozwalając po prostu zwrócić rozmowy na właściwe tory.

Oczywiście nie będę podawał przykładów tej całej rozmowy, czytelnik z jednej strony nie charakterystyka ona ani trochę tamtejszego środowiska, a z drugiej jest już mocno, ale to mocno nieaktualna.

Nawiasem trzeba stwierdzić, że łódzcy moderniści mają olbrzymie oparcie w tamtejszym Instytucie Propagandy Sztuki, będącym filią warszawskiego IPS-u i mającym z nim te same wytyczne programowe.

Potem byłem w typowej malarskiej pracowni, do której idzie się naprawdę okropnymi schodami, na okropnie brudnych strychach i po ominięciu komórek i góry do wieszania bielizny, natrafia się wprost na sztukę.

W tej pracowni rezyduje profesor - starszek, autor szeregu bardzo miłych pejzaży. Profesor już właściwie stoi poza bieżącym życiem organizacyjno - artystycznym. Niemniej jednak reaguje bardzo silnie na to, że w Łodzi jest sztuka zła i że niemożliwe jest

znalezienie jakiegos wyjscia z sytuacji.

Następnie odwiedziłem innego, już aktualnego profesora, który mając kilkudziesięciu uczniów prowadzi czynną walkę na kilku frontach. W urzędzie wojewódzkim walczy o subsydia dla swojej „szkoły”. Walczy z modernizmem w ogóle, a w związku z naturalistami z kilkoma innymi bardziej przedświadczeniemi malarzami i zdaje się jednym rzeźbiarzem wojuje o to, aby on jedynie był uważany za generalnego reprezentanta łódzkiej sztuki. I „aktualny profesor” walczy, bo to leży w jego naturze i to mu daje materialne podstawy bytu.

Widziałem prace jego uczniów. I włosy stanęły mi na głowie. Bo taka „szkoła” jest z całą pewnością zamknięciem dalszej drogi każdemu, kto do „profesora” przyszedł z zapasem dobrych chęci i talentu.

Pierwszy raz spotkałem się z

Róża Jabłkowska

Pod jemiołą...

Migawki świąteczne z Anglii

(Korespondencja własna)

Korespondencja, którą zamieszczamy, dotarła do nas z pewnym spóźnieniem. Podajemy ją jednak, gdyż podaje szereg interesujących wrażeń zaczerpniętych bezpośrednio z życia Anglików, z życia „szarych ludzi” tego kraju, naogół mniej znanego.

Święta Bożego Narodzenia, najmiłsze ze świąt całego roku, ulubione przez dorosłych i dzieci, tu w Anglii nabierają szczególnego charakteru powszechnej radości.

WSZYSTKO SIĘ PRZEBACZA...

Stara paniusia, jakby wycięta z zeszytów powieści, w olbrzymim, starodawnym kapeluszu, w tołumku i mitynkach, obladowana prezentami, czeka cierpliwie na pociąg. Termin jego przybycia już dawno minął. Pani zaczyna się niecierpliwić. Drobnym kroczkiem podbiega do uroczystego naczelnika stacji. „Tak, pociąg powinien nadejść” — tłumaczy jej tenże cierpliwie. — Ale spóźni się 40 minut. Dlaczego? Przecież to Boże Narodzenie”. Okrągła, wygolona, typowa twarz syna Albionu powiększa się do kwadratu w szczerym uśmiechu. Pani szybko opanowuje zdenerwowanie i uśmiecha się równo.

W WOOLWORTH
Popularny Woolworth (wszystkie towary do 6 pensów, nie drożej) jest zatłoczony do niemożliwości. Małe

nieś promiennie. Boże Narodzenie, wiadomo! Bagatela, 40 minut i pomyśleć, że nikt nie pisze zażaleń do dyrektora. (W Anglii koleje są własnością prywatnych przedsiębiorstw).

KAŻDEMU PREZENT...

Biedna nauczycielka na emeryturze musi przygotować 200 prezentów dla swych b. uczniów, ich rodzin, własnych siostrzeńców i legionu znajomych. Najdrobniejszy znak pamięci przyjmowany jest tu radośnie i z wdzięcznością. Nikogo nie wyprowadzi z równowagi fakt, że dostanie w tym dniu co najmniej 10 chusteczek do nosa (ulubiony prezent).

Pani Agnes, b. nauczycielka, kupuje tace (pamiętajcie o ang. tea-parties) bardzo tenutkie i z pomocą pedzelka i farb olejnych zmienia biedne Kopciuszki w strojne, wykwintne przedmioty. A jakie są jej inne podarunki? Oto kilka paczek włóczki różnokolorowej, parę godzin roboty i po świętach wszystkie jej przyjaciółki paradować będą z paczkami bezpretensjonalnych kwiatów przy kołnierzach u palt.

W WOOLWORTH
Popularny Woolworth (wszystkie towary do 6 pensów, nie drożej) jest zatłoczony do niemożliwości. Małe

baby, zostawione w wózku przez zafarowaną mamusie przed sklepem, zanosi się od placzu. Drogie małenstwo. Nis ma dla ciebie miejsca w tym mrowisku panów z koszykami, panów w kapeluszach fantazyjnie włożonych na bakier i dzieci, cudnych angielskich dzieci z szeroko otwartymi oczyma, które wchłaniają wszystkie specjalnie tu dla nich wystawione wspaniałości. Coraz ktoś z przechodniów schyli się nad wózkiem, uśmiechnie się i przemówi. Brzdąc znajduje wkrótce sąsiadów, najmniej 10 wózków stoi teraz przed sklepem.

FATHER CHRISTMAS

Starsze dzieci wchodzą do sklepu. Ach, żeby się tylko móc doczekać do czerwonego domeczku, ustawionego w rogu wielkiej hall. Tam Father Christmas w purpurowym płaszczu rozdaje ogromne paczki (wszystkie paczki tylko za 6 pensów). Co to za emocja! Mała Daisy, ta w blond lokach dostaje pieniążek od matki. Buzia zarumieniona z przejęcia. „Yes, darling. Tutaj małenka! Co chciałabyś dostać?” św. Mikołaj otwiera olbrzymią kłajkę, coś w niej zapisuje, potem telefonuje do... nieba i za chwilę uszczęśliwiona mała dźwiga wielkie pudło. Co ono zawiera, niewiadomo. W pierwszy dzień świąt znajduje się ono wśród tylu innych zabawek, obok olbrzymiej pończochy pełnej owoców i słodyczy, tuż przy łóżku dziecka. Papa jest wyraźnie zaambasowany.

BEZ CHOINKI...

Warszawa przed świątami jak zwykle napewno pachniała lasem. Tutaj tylko najzamożniejsze rodziny mogą pozwolić na kupno małej choinki, prawdziwej choinki. Boże drzewko zastępuje tu jemioła lub „holly”, o liściach przypominających bluszcz. Właśnie do natłoczonego autobusu wpadła zziębnięta gospośka z całym pękiem holly, kolczaste liście grożą niebezpieczeństwem dla pających poczekoszek eleganek. Poważny konduktor ostrożnie, w dwóch palcach zabiera bukiety i stawia w kącie przy wyjściu. Pani może dalej rozmawiać z sąsiadką, odbierze swą własność przy wyjściu.

Tak jak wszędzie i tutaj wszyscy kupują w ostatniej chwili. Niezliczone tłumy ludzi zacierają ze wszystkich przedmiotów do centrum. Nie ma pieszych, w przeciwnym kierunku. Szynki aut snują ulicami; agnaly zielone, żółte lub czerwone zwalają na przejeździe czy przejeździe, po minucie dla pieszych i dla jadących. Na większych, ruchliwych placach Bobby w granatowym gryzku, w białym „lekarskim” fartuchu (na jaką intencję nie wiem, zwłaszcza, że na jezdniach panuje straszne błoto), w bawelnianych, białych rękawiczkach.

W Anglii dzień wigilijny jest zwykłym dniem powszednim, sklepy otwarte są do późna, gospośki czynią ostatnie porządki. Ale jest to również dzień poprawy Serwooga z „Opowieści wigilijnej”, wieczór Andersenowskiej dziewczynki z zapalnikami, która dopiero w niebie otrzymała swoją choinkę. Wieczór cudnych „Dzwonów” Dickensowskich.

Dopiero, w sam dzień Bożego Narodzenia Anglia weseli się. Dzieci dostają prezenty według życzeń, napisanych wiele tygodni temu niewprawną ręką dziecka, często błędną (sami Angliki śmieją się, że ortograficznie piszą tylko cudzoziemcy). Potem wszyscy składają sobie wzajemnie życzenia. „Merry Xmas”, idą do kościoła; a potem zasiadają do obiadu, często w fantastycznych kostiumach, a już co najmniej w dziwacznych, czapkach. Przy choince wszyscy śpiewają śliczne, melodyjne, stare angielskie koledy. Jakim cudem jedną z najpopularniejszych jest koleda o królu Wacławie, to już pozostanie dla mnie zagadką. A potem do późnej nocy beztroska, szczerza zabawa pod pękiem jemioły. Hej, jak się bawić, to się bawić... 65-letnia babcia walcuje z zapalem ze swym wnukiem. Podziwu godne jest jak do rośli umieją się cieszyć świątami.

POD JEMIOŁĄ

Jemioła wisi wszędzie, w najmniej spodziewanym miejscu, nad lustrem w hallu, bo... przecież panny poprawiają przed nim fryzury, na żyrandolu w salonie przedstawia specjalnie wielkie „niebezpieczeństwo” zwisa z tańca. Biada niewiedzie, która „przypadkiem” pod nią stanie...

Kiedy żonę należy utopić... poucza nas kodeks Hammurabiego

Kodeks Hammurabiego jest najstarszym kodeksem pisanym i pochodzi z czasów poprzedzających urodzenie Chrystusa na z górą dwa tysiąclecia.

Wszystkie kary są oczywiście ogromnie surowe i obliczone na odstraszenie każdego, kto zamierzałby popełnić przestępstwo. Jednak trzeba przyznać, że kodeks ten bierze w obronę słabych przed krzywdzicielami. Przy wymiarze kar kodeks stosuje się do zasady „zab za zab”, „oko za oko”, a więc „kto wykluje oko bliźniemu ten winien być również pozbawiony oka”.

„Jeśli budowniczy zbuduje dom i dom zawali się, grzebiąc w gruzach właściciela, wówczas również budowniczy winien być stracony, jeśli zaś zabity zostanie tylko syn gospodarza, to śmierć winien ponieść również tylko syn budowniczego”.

Kodeks ten obszernie omawia sprawy majątkowe i osobiste między małżonkami.

„Jeśli kto weźmie żonę, a nie dopełni z nią żadnej umowy, to żona ta nie może być uważana za żonę ślubną”.

„Jeżeli mąż uwłaczać będzie cześć swej żony, która nie schwytana została na przestępstwie, to nawet w wypadku wypędzenia jej z domu, po przyjęciu od niej

przysięgi, że jest niewinna, ma ta kowa prawo powrócić do domu męża”.

„Jeśli ktoś na wojnie dostanie się do niewoli, a żona jego, pomimo to, że ma utrzymanie z gospodarstwa męzowskiego, przejdzie do innego mężczyzny, to żonę taką należy osądzić i utopić, ale jeżeli gospodarstwo żona nie dawało utrzymania, a mąż przeszedł do innego — to jest ona niewinna”.

„Jeżeli ktokolwiek ucieknie z kraju, a żona jego przejdzie do innego, to w razie powrotu męża, żona ma pełne prawo nie powracać do niego”.

„Jeżeli żona chce opuścić męża, przytem nie dba o niego, robi dług, nie pilnuje domu, i to zostało udowodnione w sądzie, to jeśli na to jest zgoda męża może ją opuścić, przytem nie od niego nie dostanie, jeżeli zaś mąż nie zgadza się jej zwolnić i sprowadza do domu drugą kobietę, to wówczas ta pierwsza, zła żona, musi pozostać i spełniać obowiązki służebnicy”.

„Jeżeli mąż znajdzie się pod zarzutem, że nie spełnia obowiązków małżeńskich i zostanie mu to udowodnione, wówczas żona ma prawo wziąć pełny posag i wrócić do domu swego ojca”.

„Jeżeli zaś okaże się, że to jest fałszem, który kobieta rozgłasza,

gdyż sama jest winna i nie dba o męża i chce się go tylko pozbyć, to taką żonę należy utopić”.

„Jeśli kto ma żonę i nie ma z nią dzieci i wskutek tego weźmie do domu kochankę - nałożnicę, aby mieć potomstwo, to nałożnica jednak nie śmie równać się z żoną”.

Równie ciekawe są paragrafy ustanawiające wysokość honorariów dla lekarzy.

„Lekarz, który dokonywał operacji i uleczył pacjenta, lub dokonywał zabiegu nad zagrożonym okiem, również z pomyślnym skutkiem, otrzymuje 10 sekkli srebra, gdy zaś był tylko niewolnikiem, obdarzonym wolnością (wyzwoleniem) — to otrzymuje 5 sekkli, a jeżeli był niewolnikiem, to jego pan obowiązany jest wypłacić mu 2 sekkle srebra”.

Ale — „jeśli lekarz w czasie operacji spowoduje ranę, wskutek której chory umrze, lub w czasie operacji oka uszkodzi je, to za karę zostaje mu odbrana ręka, aby nadal nie mógł szkodzić”.

Jak wysokie były te wynagrodzenia, świadczy to, że za zbudowanie dużego statku płacono wówczas dwa sekkle srebra, czyli lekarz, o ile był wolnym człowiekiem, otrzymywał równowartość pięciu statków.

WESOŁE ABC

POMYLKA

— Czego uciekacie tchórze, nie pierwszy raz śledzę przy kierow-
nicy!

MIEDZY ARTYSTAMI

— Jak się masz, słyszałem, że
masz dobrą posadę.
— Taka sobie, występuję w cyr-
ku jako głodomór.
— Czy dużo ci płacą?
— Pieniędźmi nie wiele, ale za
to, mam całodzienne utrzymanie.

CYGAN I ŚW. MIKOŁAJ

Pewnie Cygan udał się nad rzekę
z wędką. Zarzucił wędkę i zaczy-
na się modlić.

— święty Mikołaju, pozwól
abym złapał dużą rybę, to Ci ofia-
ruję łokciową świecę.

Jeszcze nie skończył, gdy za wę-
dę coś szarpnęło. Ciągnie Cygan z
całej siły i wyciąga ołbrzymiego
lina. Wrzuca go do kubelka i mó-
wi:

— święty Mikołaju, łokciowa
świeca to stanowczo za duża, ale
ofiaruję ci świecę taką, ze trzy cale
długą.

W tej chwili ryba podskoczyła i
dała susa do wody.

— święty Mikołaju! — ryknął
Cygan, — ja tylko żartuję, a Ty
zaraz bierzesz na serio.

PAŃSKI NAWYK

— Co pan robisz teraz po obu-
dzeniu się?

— Dzwonię na lokaja.
— To pan masz lokaja?
— Lokaja nie, ale mam dzwo-
nek.

POBOŻNY

— Ale droga paniszu, mój sta-
ry jest naprawdę pobożny.

— Niby dlaczego?
— Bo w niedzielę i święta nigdy
mnie nie grzmoci.

DOBRY SPOSÓB

— Proszę o podwiazki firmy Iks
— Nie mamy, ale o ile pan sobie
życzy to możemy zamówić.
— Bardzo proszę, właśnie jestem
przedstawicielem tej firmy.

IMPONUJĄCE

Gdy przedstawiono królowi
Károlowi I Thomasa Parr'a, który
miał wówczas 152 lata i przeżył
dziesięć wladców Anglii, para
królewska była w złym humorze
z powodu powikłań w kraju.

— Co waś zrobicieś innego niż
ludzie, którzy nie dożyli tak sę-
dziwego wieku? — zapytała cierp-
ko królowa.

— Wasza Królewska mość —
odrzekł Parr — w sto dwudzie-
stym roku życia zostałem oskarżo-
ny o ojcostwo i... skazany.

AMATOR ZWIERZĄTEK

— Pan bardzo lubi zwierzątka,
prawda? Chciałam panu zrobić
przyjemność i dlatego zaprosiłam
go do siebie.

— Tak, bardzo lubię... ostrygi,
kurczątka, kuropatewki...

Przyjaciele

Bardzo się ucieszył pan Sta-
nław Kski, gdy ujrzał u siebie
serdecznych przyjaciół, p. An-
toniego W-cka i Józefa K-rbę,
którzy zawitali doń w odwie-
dziny. Wpręde jednak po-
miarkował, że coś jest nie w po-

rzędku, gdyż obaj panowie
mieli miny grobowe.

— Co jest? — spytał niespo-
kojnie gospodarz, spoglądając
po gościach.

Pan Antoni westchnął i
rzekł:

— Nie gadaj, Stasiu, tylko
bierz czapkę i chodź.

— Chodź, Stasiu — dodał
ponuro pan Józef — Pietrusia
ratować, przyjaciela serdecz-
nego, bo jak nie my, to zginie
biedota, jak ten Marek pod
Kockiem.

— Co się stało? — wykrzyk-
nął pan Stanisław z przeję-
ciem.

— Nic się nie stało, tylko sie-
dzi jedyjota „Pod Łysym By-
kiem” i żeni się chce.

— Z tą rudą Mańką?

— Z tą psiąkwią, żeby ją
nagią krew zalała. Więc zbie-
raj się duchem, Stasiu, i chodź
ratować człowieka w nieszcze-
ściu.

Gospodarz, nie tracąc czasu,
chwycił czapkę i poszli.

— Naprzód — pouczał po-
drodze pan Józef — po dobro-
ci będziemy mu tłomaczyć, a
nie, to na siłę go weźmiemy i
nie puścimy krokiem z domu,
półki się mu tej cholery nie
odechce.

W gospodzie „Pod Łysym
Bykiem” siedział nad butelką
czystej pan Piotr W-yk i z roz-

JAK JEJ DOGODZIĆ?

— Mój mąż chce, abym zrobiła
podróż dookoła świata. Ale ja
bym wolala gdzieindziej.

PIĘKNA ASTMA

Golliani, słysząc śpiewającą
pannę Arnould na koncercie dwor-
skim, tak się wyraził o jej głosie:
— Jest to najpiękniejsza astma
jaką kiedykolwiek słyszałem!

ZIMNA KREW

Znakomitego chirurga niemiec-
kiego, profesora Hartmana wez-
wano kiedyś do rannego w pojedy-
nku oficera. Kula trafiła w
bok w okolicę serca... Profesor
długo krzątał się koło rany,
sprawiając niemały ból ranione-
mu, który znośił ze stoicyz-
mem, lecz wreszcie nie mógł już
dłużej wytrzymać i zapytał:

— Ale czego właściwie pan szu-
ka, profesorze?

— Jakto czego? — kuli!

— Ależ ja ją mam — w kiesze-
ni.

zewnieniem spoglądał na foto-
grafię panny Marysi.

— I cóż się tak przyglądasz
tej psikwi — rzekł pan Anto-
ni, gdy przysiedli się wszyscy
do stoła — jakby było cze-
mu?

— Nie twój interes — mru-
knął niechętnie zakochany.

— Mój interes, bo Mańka pu-
drem się pudruje i po kinach
lata. Jak już się chcesz żenić,
to się żen z Anđzią Olewiń-
szczanką, która jest gospodar-
na dziewczyna i domowa, nie
latawiec.

— A ja wolę Mańkę.

— Ty głupi, ty — odrzekł
pan Józef, ocierając wąsy po-

tylko zyz. Ale przecie ona gro-
sza nie ma przy duszy, a An-
dzia, sam widziałem, na kstą-
żeczce Pekao ma siedemset
złoty.

— No to co?

— A to, żebyś się z nią żenił,
nie z tem kudlatem rudziel-
cem.

— Nie chcę. Z Mańką się
ożenię.

Długi czas przyjaciele pili w
ponurym milczeniu. Wreszcie
pan Józef wlepił błagalny
wzrok w przyjaciela i ze łzami
w głosie rzekł:

— Pietrusi! Bracie kolego,
przyjaciele cię błagają! Od iks
lat cię błagamy nie żen się z tą

kolejce — czy Anđzia nie ład-
niejsza?

— Ładniejsza — przyznał
bezsłownie Pietrusi.

— No widzisz. A Mańka ru-
da i zyz na lewé oko.

— No, zyz i co z tego?

— To, żebyś się żenił z An-
dzją.

— Kiedy ja wolę Mańkę.

— I gadaj z głupiem. Dziad
swoje, baba swoje. Bo, żeby to

KIEDY NIE NALEŻY PIĆ WINA

Stawny kompozytor włoski
Joachim Rossini był jak wia-
domo wytrawnym smakoszem i-
znawcą win.

Pewnego dnia zaprosił go na
ucztę jeden z jego wielbicieli.
Stół uginął się od wyszukanych
potraw i różnorodnych win. Gdy
podano rybę, rzecze Rossini:

— Przy rybie smakujcie tylko
dobre, białe wino. Podajcie mi pro-
szę to wyśmienite kapryjskie.

Gdy podano pieczone rzekł:

— Pieczeń należy zalać dobrym
burgundem.

Przy sałacie zażądał reńskiego,
przy ciastkach cierpkiego węgier-
skiego. Innych żądał przy serze,
owocach i słodczykach.

W pewnej chwili jeden z du-
chowych zwrócił się do niego z
zapytaniem:

— Mistrzu, z jakim daniem,
według ciebie, nie należy pić wi-
na?

— Z wodą, mój przyjacielu —
odrzekł bez namysłu autor „Cyru-
lika sewilskiego”.

BIAŁE KRUKI

Roda Roda spotkał na ulicy pro-
mieniącego szczęściem młodego
człowieka, który właśnie opu-
ścił mieszkanie Piotra Altenber-
ga. Ujrawszy Rodę Rodę, mło-
dzieńiec wyciągnął paczkę z pod-
pachy i pokazał mu z dumą naj-
nowsze dzieło poety z własnorę-
ną dedykacją.

— Tylko niech pan się nie prze-
muje. — zauważył Roda Roda. —
To nie jest rzadkością. Książki
Altenberga dopiero są białymi
krukami, gdy na nich nie ma żad-
nej dedykacji.

GDYBY TYLKO NIE MAŁ!

Ojciec do córki (zaraz po jej
ślubie): No jakżeż ci się podoba
nowe życie?

Córka: Ogromnie tatusiu, tylko
do męża nie mogę się przyzwy-
czaić.

tylko zyz. Ale przecie ona gro-
sza nie ma przy duszy, a An-
dzia, sam widziałem, na kstą-
żeczce Pekao ma siedemset
złoty.

— No to co?

— A to, żebyś się z nią żenił,
nie z tem kudlatem rudziel-
cem.

— Nie chcę. Z Mańką się
ożenię.

Długi czas przyjaciele pili w
ponurym milczeniu. Wreszcie
pan Józef wlepił błagalny
wzrok w przyjaciela i ze łzami
w głosie rzekł:

— Pietrusi! Bracie kolego,
przyjaciele cię błagają! Od iks
lat cię błagamy nie żen się z tą

czwartą. Nagle pan Józef zalał
się łzami.

— Pietrusi! — ryknął, klęka-
jąc przed nim na ziemi — na
kolanach cię błagam, nie żen
się!

— Nie żen się! — zapłakali
przyjaciele.

— Ożenię się, żeby pałki z
nieba leciały! — odpowiedział
z uporem zakochany Pietrusi —
żeby się świat walił, z Mańką
się ożenię.

— Ha! — rzekł z rezygnacją
pan Józef, wstając z podłogi i
otrępując spodnie — nie ma
rad. Antosi, Stasiu, bierzta go.

Przyjaciele chwycili uparte-
go amanta pod ramiona i wierz-
gającego, a wrzeszczącego w
niebogłosy położyli na ławie.
Pan Antoni zdjął pasek i po-
czął prażyć zakochanego w
sam środek, żeby tak powie-
dzieć, punktu ciężkości. Pie-
trus wydzierał się i krzychał ra-
tunku, a pan Antoni prał, na
nic nie bacząc.

— Nie żałuj ręki, Antosi —
mówił pan Józef — bo to dla
przyjaciela.

Antosi nie żałował. Od czasu
do czasu przestawał, a wów-
czas pan Józef pytał troskli-
wie:

— No i jak, Pietrusi, rozmy-
ślisz się?

— Wont wy, psiekrwie, cho-
lery, kały, herody, ożenię się,
żebyście mnie zabili.

Wówczas pan Józef wzdy-
chał i mówił:

— Trudno, Antosi, tłumacz
mu dalej.

Wczoraj, w sądzie grodzkim
przy ul. Wspólnej, przyjaciels-
ka usługa znalazła swój epi-
log. Sędzia, rozpatrwszy
szczegółowo sprawę, zapropo-
nował trzem przyjaciołom, os-
karżonym przez pana Piotra
o pobicie, aby go przeprosili i
pogodzili się, a umorzy sprawę.

Jakoż, po krótkich komera-
żach nastąpiła zgoda i cała
czwórka, zapomniawszy uraz,
ruszyła oblać porozumienie.

Co najlepsza, przyjacielskie
lekarstwo okazało się środ-
kiem znakomitym. Panu Pio-
trovi miłoś do rudej Mańki
jakoś przeszła i nie tylko się z
nią nie ożenił, ale przeciwnie:
od pewnego czasu gorliwie asy-
stuje pannie Anđzi.

Wczoraj, w sądzie grodzkim
przy ul. Wspólnej, przyjaciels-
ka usługa znalazła swój epi-
log. Sędzia, rozpatrwszy
szczegółowo sprawę, zapropo-
nował trzem przyjaciołom, os-
karżonym przez pana Piotra
o pobicie, aby go przeprosili i
pogodzili się, a umorzy sprawę.

Jakoż, po krótkich komera-
żach nastąpiła zgoda i cała
czwórka, zapomniawszy uraz,
ruszyła oblać porozumienie.

Co najlepsza, przyjacielskie
lekarstwo okazało się środ-
kiem znakomitym. Panu Pio-
trovi miłoś do rudej Mańki
jakoś przeszła i nie tylko się z
nią nie ożenił, ale przeciwnie:
od pewnego czasu gorliwie asy-
stuje pannie Anđzi.

Wczoraj, w sądzie grodzkim
przy ul. Wspólnej, przyjaciels-
ka usługa znalazła swój epi-
log. Sędzia, rozpatrwszy
szczegółowo sprawę, zapropo-
nował trzem przyjaciołom, os-
karżonym przez pana Piotra
o pobicie, aby go przeprosili i
pogodzili się, a umorzy sprawę.

Jakoż, po krótkich komera-
żach nastąpiła zgoda i cała
czwórka, zapomniawszy uraz,
ruszyła oblać porozumienie.

Co najlepsza, przyjacielskie
lekarstwo okazało się środ-
kiem znakomitym. Panu Pio-
trovi miłoś do rudej Mańki
jakoś przeszła i nie tylko się z
nią nie ożenił, ale przeciwnie:
od pewnego czasu gorliwie asy-
stuje pannie Anđzi.

Wczoraj, w sądzie grodzkim
przy ul. Wspólnej, przyjaciels-
ka usługa znalazła swój epi-
log. Sędzia, rozpatrwszy
szczegółowo sprawę, zapropo-
nował trzem przyjaciołom, os-
karżonym przez pana Piotra
o pobicie, aby go przeprosili i
pogodzili się, a umorzy sprawę.

Jakoż, po krótkich komera-
żach nastąpiła zgoda i cała
czwórka, zapomniawszy uraz,
ruszyła oblać porozumienie.

Co najlepsza, przyjacielskie
lekarstwo okazało się środ-
kiem znakomitym. Panu Pio-
trovi miłoś do rudej Mańki
jakoś przeszła i nie tylko się z
nią nie ożenił, ale przeciwnie:
od pewnego czasu gorliwie asy-
stuje pannie Anđzi.

Wczoraj, w sądzie grodzkim
przy ul. Wspólnej, przyjaciels-
ka usługa znalazła swój epi-
log. Sędzia, rozpatrwszy
szczegółowo sprawę, zapropo-
nował trzem przyjaciołom, os-
karżonym przez pana Piotra
o pobicie, aby go przeprosili i
pogodzili się, a umorzy sprawę.

Jakoż, po krótkich komera-
żach nastąpiła zgoda i cała
czwórka, zapomniawszy uraz,
ruszyła oblać porozumienie.

Co najlepsza, przyjacielskie
lekarstwo okazało się środ-
kiem znakomitym. Panu Pio-
trovi miłoś do rudej Mańki
jakoś przeszła i nie tylko się z
nią nie ożenił, ale przeciwnie:
od pewnego czasu gorliwie asy-
stuje pannie Anđzi.

Wczoraj, w sądzie grodzkim
przy ul. Wspólnej, przyjaciels-
ka usługa znalazła swój epi-
log. Sędzia, rozpatrwszy
szczegółowo sprawę, zapropo-
nował trzem przyjaciołom, os-
karżonym przez pana Piotra
o pobicie, aby go przeprosili i
pogodzili się, a umorzy sprawę.

Jakoż, po krótkich komera-
żach nastąpiła zgoda i cała
czwórka, zapomniawszy uraz,
ruszyła oblać porozumienie.

Co najlepsza, przyjacielskie
lekarstwo okazało się środ-
kiem znakomitym. Panu Pio-
trovi miłoś do rudej Mańki
jakoś przeszła i nie tylko się z
nią nie ożenił, ale przeciwnie:
od pewnego czasu gorliwie asy-
stuje pannie Anđzi.

Wczoraj, w sądzie grodzkim
przy ul. Wspólnej, przyjaciels-
ka usługa znalazła swój epi-
log. Sędzia, rozpatrwszy
szczegółowo sprawę, zapropo-
nował trzem przyjaciołom, os-
karżonym przez pana Piotra
o pobicie, aby go przeprosili i
pogodzili się, a umorzy sprawę.

Jakoż, po krótkich komera-
żach nastąpiła zgoda i cała
czwórka, zapomniawszy uraz,
ruszyła oblać porozumienie.

Co najlepsza, przyjacielskie
lekarstwo okazało się środ-
kiem znakomitym. Panu Pio-
trovi miłoś do rudej Mańki
jakoś przeszła i nie tylko się z
nią nie ożenił, ale przeciwnie:
od pewnego czasu gorliwie asy-
stuje pannie Anđzi.

Wczoraj, w sądzie grodzkim
przy ul. Wspólnej, przyjaciels-
ka usługa znalazła swój epi-
log. Sędzia, rozpatrwszy
szczegółowo sprawę, zapropo-
nował trzem przyjaciołom, os-
karżonym przez pana Piotra
o pobicie, aby go przeprosili i
pogodzili się, a umorzy sprawę.

Jakoż, po krótkich komera-
żach nastąpiła zgoda i cała
czwórka, zapomniawszy uraz,
ruszyła oblać porozumienie.

Co najlepsza, przyjacielskie
lekarstwo okazało się środ-
kiem znakomitym. Panu Pio-
trovi miłoś do rudej Mańki
jakoś przeszła i nie tylko się z
nią nie ożenił, ale przeciwnie:
od pewnego czasu gorliwie asy-
stuje pannie Anđzi.

NOWY ROK U AKROBATÓW

Rodzina akrobatów przypija toast
noworoczny do swoich sąsiadów.

BARDZO CHĘTNIE

Po ogłoszeniu wyroku sędzia po-
ucza oskarżonego:

— Od wyroku tego może pan za-
apelować, albo zrezygnować z tego.

— Dobrze panie sędzio — odpo-
wiada oskarżony, to ja w takim ra-
zie rezygnuję z tego wyroku.

PO NITCE DO KŁEBKA

W pewnej kawiarni w Holly-
wood siedzi dwóch przyjaciół.

— Czy słyszałeś — mówi jeden
— że Bill żeni się jutro ze znaną
artystką Jenny Hopkins.

— Co to za jedna?

— Jaktó, nie wiesz? Przecież to
ta, co przed paroma dniami rozwie-
dła się z Johnem Hopkinssem.

— Hm! Nie znam takiej.

— Jaktó, Przedtem była żoną re-
żysera Parkera.

— Nie, nic nie słyszałem o ta-
kiej.

— Ależ na pewno znasz ją!...
Przed Parkerem była żoną Brow-
na. A przedtem jeszcze wzięła ślub
z królem gumy do żucia Mac Ogo-
nem, a jeszcze przedtem była w cią-
gu miesiąca żoną lorda Perilla.

— Aha, no to trzeba było mi od-
razu powiedzieć, że Bill żeni się z
moją pierwszą żoną.

Wczoraj, w sądzie grodzkim
przy ul. Wspólnej, przyjaciels-
ka usługa znalazła swój epi-
log. Sędzia, rozpatrwszy
szczegółowo sprawę, zapropo-
nował trzem przyjaciołom, os-
karżonym przez pana Piotra
o pobicie, aby go przeprosili i
pogodzili się, a umorzy sprawę.

Jakoż, po krótkich komera-
żach nastąpiła zgoda i cała
czwórka, zapomniawszy uraz,
ruszyła oblać porozumienie.

Co najlepsza, przyjacielskie
lekarstwo okazało się środ-
kiem znakomitym. Panu Pio-
trovi miłoś do rudej Mańki
jakoś przeszła i nie tylko się z
nią nie ożenił, ale przeciwnie:
od pewnego czasu gorliwie asy-
stuje pannie Anđzi.

Wczoraj, w sądzie grodzkim
przy ul. Wspólnej, przyjaciels-
ka usługa znalazła swój epi-
log. Sędzia, rozpatrwszy
szczegółowo sprawę, zapropo-
nował trzem przyjaciołom, os-
karżonym przez pana Piotra
o pobicie, aby go przeprosili i
pogodzili się, a umorzy sprawę.

Jakoż, po krótkich komera-
żach nastąpiła zgoda i cała
czwórka, zapomniawszy uraz,
ruszyła oblać porozumienie.

Co najlepsza, przyjacielskie
lekarstwo okazało się środ-
kiem znakomitym. Panu Pio-
trovi miłoś do rudej Mańki
jakoś przeszła i nie tylko się z
nią nie ożenił, ale przeciwnie:
od pewnego czasu gorliwie asy-
stuje pannie Anđzi.

Wczoraj, w sądzie grodzkim
przy ul. Wspólnej, przyjaciels-
ka usługa znalazła swój epi-
log. Sędzia, rozpatrwszy
szczegółowo sprawę, zapropo-
nował trzem przyjaciołom, os-
karżonym przez pana Piotra
o pobicie, aby go przeprosili i
pogodzili się, a umorzy sprawę.

Jakoż, po krótkich komera-
żach nastąpiła zgoda i cała
cz

Z całego świata

Z wschodniego frontu

W wielkiej powszechnej manifestacji, która odbyła się w Tokio dla uczczenia zdobycia Nankinu, wziął również udział japoński minister wojny, gen. Sugiyama.

Wywczasy Lloyd George'a

Na zdjęciu Lloyd George podczas wywczasów na Lazurowym Brzegu w towarzystwie swego syna

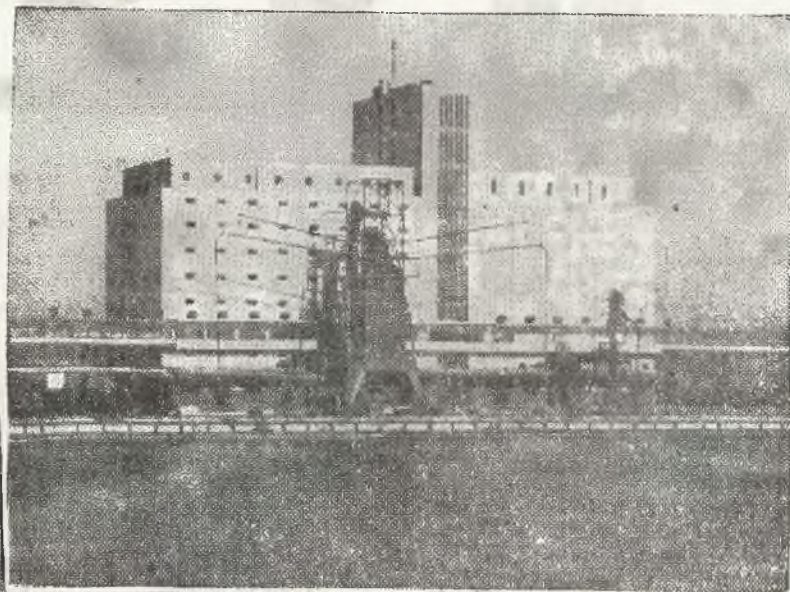
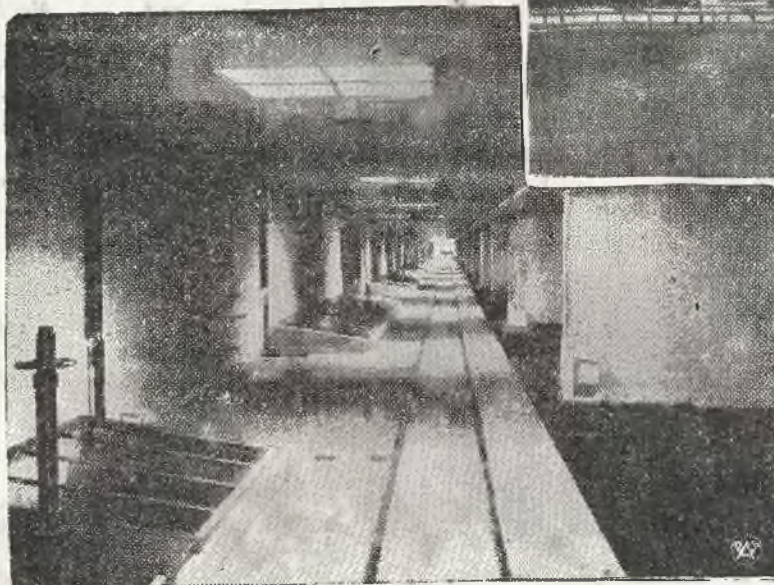
O mistrzostwo świata

Fragmety z meczu bokserskiego Schmel ling — Thomas, w którym zwyciężył Maks Schmelling, zdobywając tym samym mistrzostwo świata.

Nowe gmachy wyrastają w Gdyni

Najbardziej nowoczesna szkoła powszechna na terenie gdyńskiego okręgu szkolnego w Chylonii, oddana będzie do użytku publicznego (zdjęcie Nr. 4).

Powyżej widzimy elewator zbożowy w porcie Gdyni przy pracy.

Włoch bohater

Popiersie wielkiego pułkownika włoskiego Francesco Nullo, który zginął na ziemi polskiej w walce o niepodległość naszej Ojczyzny, które zostało odsłonięte w Rzymie przy Viale Medici na Monte Pincio.

Odjazd posła Szwecji

Posel szwedzki Boheman opuszcza Warszawę w związku z objęciem stanowiska sekretarza generalnego Ministerstwa Spraw Zagr. w Sztokholmie.

Ośnieżone góry czekają

Góry ośnieżone zaroiły się bracją narciarską. W miastach dziatwa zażywa zimy na wzgórzach parków i... glinianek, które okryły bielą śniegu swoją brudną nędzę.

Młodzież narodowa zwyciężyła Ghetto ławkowe we Lwowie

Rektor Kulczyński zgłosił rezygnację

LWÓW, 7. 1. Dziś wieczorem rektor U. J. K. prof. Kulczyński wydał następujące zarządzenie:

„Wykłady i ćwiczenia na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie rozpoczną się w środę dn. 12 stycznia br. W celu uniknięcia zaburzeń życia uniwersyteckiego na tle t. zw. sprawy ławkowej, zarządzam na podstawie art. 11 ustawy z dn. 15 marca 1933 w brzmieniu ustawy z dnia 2 lipca 1937, że studenci (tł.) należący do stowarzyszeń, które wyraziły życzenie siedzenia osobno, w szczególności należący do Bratniej Pomocy Studentów U. J. K., Wzajemnej Pomocy Medyków, Koła Studentek, Czytelni Akademickiej i Biblioteki Słuchaczy Prawa, mają zajmować miejsca w prawym skrzydle sal, a studenci (tł.) zaś, należący lub mający prawo należeć do stowarzyszeń akademickich żydowskich mają zajmować miejsca w przednich ławkach w lewym skrzydle sal. Wszyscy inni studenci mogą zajmować na salach miejsca dowolnie. W razie trudności lub wątpliwości przy stosowaniu tego zarządzenia nale-

ży przedstawić sprawę do rozstrzygnięcia rektoratowi.

Załatwianie tych spraw przez samych studentów jest wzbronione.

Jednocześnie z wydaniem tej

odezwy na posiedzeniu senatu Akademickiego Uniwersytetu Jana Kazimierza rektor Kulczyński zgłosił rezygnację. Senat akademicki przyjął to oświadczenie do wiadomości.

Pracowity sezon parlamentu

Exposé min. Becka

Obniżka komornego znów w Sejmie

W nadchodzącym tygodniu rozpocznie się okres intensywnych prac parlamentarnych. W poniedziałek, jak już donosiliśmy, minister Spraw Zagranicznych płk. Beck wygłosi exposé w sejmowej

komisji spraw zagranicznych, a w środę odbędzie się dyskusja nad tym exposé.

We wtorek sejmowa komisja budżetowa wznowi prace nad preliminarem budżetowym i obrado-

wać będzie codziennie aż do końca ukończenia.

Na posiedzeniu komisji prawnej Sejmu, we wtorek, rozważane będą między innymi zmiany wprowadzone przez Senat do rządowego projektu ustawy o przedłużeniu obniżenia komornego i o zmianie ustawy o ochronie lokatorów, oraz zmiany wprowadzone przez Senat do projektu ustawy o ułatwieniach w zaciąganiu pożyczek w listach zastawnych.

Również we wtorek odbędzie się plenarne posiedzenie koła parlamentarnego Ozonu.

We środę sejmowa podkomisja prawnicza obradować będzie nad projektem ustawy o ustroju adwokatury.

Zastępca przewodniczącego komisji wojkowej, wicemarszałek Schätzel rozesłał zawiadomienie do członków komisji, że posiedzenie odbędzie się we czwartek, 13 b. m. Na porządku dziennym jest tylko przydział referatu rządowego projektu ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym. Prawdopodobnie jednak przed rozpoczęciem posiedzenia odczytana zostanie deklaracja gen. Żeligowskiego, w związku z pismem kłunastu posłów, którzy nie godzą się ze stanowiskiem gen. Żeligowskiego w jego zapatrzyaniach konstytucyjnych.

Wreszcie we czwartek, o godz. 4-tej po południu odbędzie się posiedzenie Sejmu, którego porządek dzienny nie został jeszcze ogłoszony. Niewątpliwie omawiana będzie sprawa zmian w ustawie o ochronie lokatorów.

W kuluarach parlamentarnych mówi się coraz głośniejsze o gen. Karaszewicz-Tokarzewskim, jako kandydacie do jednej z tek ministerialnych.

Groźny incydent w Szanghaju

Wojsko japońskie w koncesji angielskiej

Dwaj policjanci angielscy pobici

LONDYN, 7. 1. W Szanghaju doszło do zajść, które według wersji angielskiej przedstawiają się następująco:

Dwaj obywatele angielscy, członkowie międzynarodowej policji na terenie koncesji, zostali tak ciężko pobici przez żołnierzy japońskich, że trzeba było ich umieścić w szpitalu. Zajście wynikło na skutek tego, że jeden z urzędników angielskich zapro-

testował przeciwko obchodzeniu się żołnierzy japońskich z chińską ludnością cywilną.

Poza tym prasa angielska donosi o drugim zajściu angielsko-japońskim. Wojska japońskie wmaszerowały na teren podlegający angielskim siłom zbrojnym, przyczem wejście Japończyków odbyło się w kilku punktach równocześnie.

Na skutek interwencji angielskiego komisarza Japończycy opuścili zajęty już przez siebie teren.

Zdaniem angielskich kół politycznych wypadki te przyczyniły się do większego jeszcze zaostreżenia i tak już napiętych stosunków pomiędzy Londynem a Tokio.

Ogłoszony przez władze japońskie opis przebiegu zajść angiel-

sko-japońskich w Szanghaju zasadniczo różni się od opisu angielskiego.

Wedle doniesień japońskich jeden z urzędników angielskich miał obrazić armię japońską po czym żołnierze japońscy rzucili się na wspomnianego urzędnika angielskiego i pobili zarówno jego jak i drugiego Anglika, który mu pospieszyl z pomocą. Obydwaj Anglicy nie odnieśli jednak jak twierdzą ze strony japońskiej poważniejszych obrażeń, a to dzięki interwencji policji japońskiej, która zapobiegła dalszym wykręceniom. Rany odniesione przez Anglików nie były zatem tak ciężkie, ażeby wymagały przetransportowania ich do szpitala.

LONDYN, 7. 1. Angielskie ra-

dykalne koła lewicowe zażądały jak wiadomo bojkotu wszystkich towarów japońskich przez angielski świat robotniczy. Dziś odbyło się wspólne posiedzenie zarządu związków zawodowych, rady głównej partii robotniczych oraz komitetu Labour Party, na którym żądanie to po dłuższej dyskusji odrzucono.

Większość uczestników zebrania stała na stanowisku, że bojkot towarów japońskich przeprowadzony może zostać tylko łącznie przez całe społeczeństwo angielskie. Jeżeliby bojkot ten został przeprowadzony tylko przez robotników transportowych, odpowiedzialność i następstwa takiej akcji spadłyby wyłącznie na nich.

W związku z dzisiejszym posiedzeniem ogłoszono komunikat, w którym zarówno partie robotnicze jak i związki zawodowe w ostry sposób krytykują politykę daleko wschodnią rządu angielskiego i żądają wspólnej akcji Anglii oraz Ameryki przeciwko Japonii.

2 zabitych - 35 rannych w katastrofie tramwajowej

PRAGA, 7. 1. Dziś wieczór wydarzył się na przedmieściu Prahi deitw poważna katastrofa tramwajowa, która pociągnęła za sobą śmierć dwóch osób.

Na skutek odwołania hamulca pociąg tramwajowy złożony z jednego wozu głównego i dwóch przyczep, wyskoczył na zakręcie z szyn i uderzył o maszt świetlny. Główny wóz wyrzucił się, a przyczepki zderzyły się jedna z drugą i dosłownie wbiły się w siebie.

Jedna kobieta została zabita na miejscu, 17 osób odniosło ciężkie rany, 19 zaś lżejsze. Podczas transportu do szpitala jedna z ciężko rannych ofiar katastrofy zmarła.

Motorniczemu udało się wyskoczyć w chwili, w której wóz się wyracał, tak, że zderzył on siebie tylko nieznacznie skórę w kilku miejscach. Ponieważ stan

8 ofiar katastrofy jest bardzo ciężki, obawiają się dalszych wypadków zgonu.

Kłopoty komisji nieinterwencji

Skąd wziąć pieniądze

na repatriację 100 tys. ochotników cudzoziemskich?

LONDYN, 7. 1. „Daily Telegraph” podaje szczegóły projektu rzeczoznawców komitetu nieinterwencji, który ma być omawiany na najbliższym posiedzeniu komitetu.

Projekt dotyczy rozwiązania za gadnienia ochotników w Hiszpanii. Rzeczoznawcy ustalili, że wycofanie ochotników pociągnie za sobą bardzo wysokie wydatki.

Według dziennika wprowadzenie w życie projektu wycofania ochotników cudzoziemskich z Hiszpanii spowoduje wydatki w kwocie 400.000 funtów.

Plan repatriacji około 100.000 ochotników cudzoziemskich z Hiszpanii przewiduje m. in.:

1) budowę koszar, w których byliby umieszczeni ochotnicy walczący w armiach obu rządów hiszpańskich przed powrotem do swych krajów.

2) koszty żywienia ochotników od chwili wycofania z frontu aż do momentu odjazdu.

3) wydatki połączone z transportem ochotników.

Projekt przewiduje okres 10 dni pomiędzy zwolnieniem ochotników ze służby wojskowej a odjazdem z Hiszpanii. W ten sposób komitet nieinterwencji będzie musiał pokryć koszty żywienia, umundurowania i opieki lekarskiej dla 100.000 ludzi w ciągu 10 dni.

choć ochotników cudzoziemskich z Hiszpanii spowoduje wydatki w kwocie 400.000 funtów.

Plan repatriacji około 100.000 ochotników cudzoziemskich z Hiszpanii przewiduje m. in.:

1) budowę koszar, w których byliby umieszczeni ochotnicy walczący w armiach obu rządów hiszpańskich przed powrotem do swych krajów.

2) koszty żywienia ochotników od chwili wycofania z frontu aż do momentu odjazdu.

3) wydatki połączone z transportem ochotników.

Projekt przewiduje okres 10 dni pomiędzy zwolnieniem ochotników ze służby wojskowej a odjazdem z Hiszpanii. W ten sposób komitet nieinterwencji będzie musiał pokryć koszty żywienia, umundurowania i opieki lekarskiej dla 100.000 ludzi w ciągu 10 dni.

Potomek Konfucjusza uprowadzony przez Chińczyków

TSINAN, 7. 1. Jak słychać ks. Kung-Teh-Szeng, pochodzący z prostej linii od Konfucjusza, którego jest potomkiem w 77 stopniu, porwany został wraz z żoną przez oddziały chińskie i uprowadzony w kierunku Hankow. Miało się to stać z polecenia Czang-Kai-Czeka, który rozkazał uprowadzić księcia Kung zanim wojska japońskie zajmą Hufu, miejsce urodzenia Konfucjusza.

W miejscowości Hufu znajduje się grób Konfucjusza oraz świątynia jemu poświęcona, przyciągająca bezpośrednio do rezydencji ks. Kung. W dniu dzisiejszym zebrała się na cmentarzu, położonym poza murami miasta, cała ludność zamieszkująca Hufu. Zebrani w tak zwany „święty gaj” oplakiwali uprowadzenie księcia i księżny Kung.

Awanse obejmą

19 tysięcy pracowników kolejowych

Delegacja pracowników kolejowych na konferencji z naczelnikiem Wydziału Uposażeń otrzymała informacje z Okręgowych Dyrekcji

Tysiąc ludzi

bez pracy

ŁÓDŹ, 7. 1. W Bełchatowie pod Łodzią, unieruchomiona została większość miejscowych fabryk włókienniczych, wskutek czego pracę straciło około 1.000 robotników.

Powodem unieruchomienia tych zakładów przemysłowych jest brak zamówień.

Kolei Państwowych, iż tegoroczny awans obejmie około 19 tysięcy pracowników kolejowych.

Równocześnie delegaci kolejowców interweniowali w następujących sprawach: 1) zasiłku zimowego, który w różnych dyrekcjach przyznawany był w różnej wysokości, a w wielu wypadkach nie objął pracowników o najniższych poborach, 2) wydania od dawna oczekiwanej tabeli stanowisk, co ma nastąpić w lutym r.b., 3) wydania pragmatyki przepisów służbowych dla pracowników Francusko - Polskiego Tow. Kolej, które są w opracowaniu, 4) podwyżki wynagrodzenia pracowników czasowych i ustalenia minimum zapłaty dziennej, przy czym uzyskano zapewnienie, że ważne to zagadnienie będzie życzliwie rozpatrzone.

Bilans Banku Polskiego za III dekadę grudnia

W ciągu III dekady grudnia zapas złota w Banku Polskim powiększył się o 0,3 mil. zł. do 434,9 mil. zł., a stan pieniędzy zagranicznych i dewiz wzrósł o 0,3 mil. zł. do 36,1 mil. zł.

Suma wykorzystanych kredytów zwiększyła się o 67,8 mil. zł. do 708,5 mil. zł., przy czym portfel wekslowy powiększył się o 79,2 mil. zł. do 660,9 mil. zł., portfel dyskontowanych biletów skarbowych zmniejszył się o 10,6 mil. zł. do 23,3 mil. zł., a stan pożyczek zabezpie-

czonych zastawami obniżył się o 0,7 mil. zł. do 24,3 mil. zł. Zapas polskich monet srebrnych i bilonu zmniejszył się o 17,7 mil. zł. do 32,5 mil. zł.

Natychmiast płatne zobowiązania spadły o 6,6 mil. zł. do 359,7 mil. zł. Obieg biletów bankowych powiększył się o 54,5 mil. zł. do 1.059,5 mil. zł.

Pokrycie złotem wynosi 32,9%, stopa dyskontowa 4 i pół proc., stopa od pożyczek zastawowych 5 i pół proc.

Popieraj handel polski!

Nie kupuj u żydów!

Barmat otruty?

Jeszcze jedna afra żydowska

nie zostanie wyświetlona

BRUKSELA, 7. 1. Wynik sądowno - lekarskiej sekcji zwłok Barmata nie został dotychczas podany do wiadomości. Doniesienie urzędowe, według którego Barmat zmarł śmiercią naturalną, podawane jest w szerokich kołach silyn w wątpliwość. Mówi się m. in. o samobójstwie. „Nation Belge” uważa za możliwe, nawet otrucie.

Dzienniki wskazują, że od początku śledztwa w sprawie afer

Barmata i Banku Narodowego jest to już piąty nieoczekiwany wypadek śmierci uczestników tych afer.

Niektóre pisma stwierdzają, że ze śmiercią Barmata schodzi do grobu ostatni główny świadek w sprawie skandalu w Banku Narodowym.

Przed niespełną tygodniem umarł jak wiadomo b. gubernator Banku Narodowego Franck.

Zegluga w Gdyni

nie uległa przerwie

GDYNIA, 7. 1. Duże opady śnieżne, niska temperatura oraz wichury, jakie ostatnio panowały na wybrzeżu, nie wpłynęły ujemnie na zegluga, która w porcie gdyńskim odbywa się bez żadnych przeszkód. Port gdyński wolny jest od kry i powłoki lodowej.

Od strony pełnego morza lodu nie zauważono.

Ostatnie wiadomości sportowe

1-szy dzień mistrzostw akademickich Austria zwycięża w zjazdach

W piątek w ramach międzynarodowych akademickich mistrzostw Polski w konkurencji alpejskiej odbył się bieg zjazdowy i slalom.

Wyniki techniczne biegu zjazdowego:

1) Roessner Fred (Austria) 2:17,5 min., 2) Smiałkowski (P. T. T. Lw.) 2:50,3, 3) Lipowski (Wista Zak.) 2:54,5, 4) Zippert (Anstr.) 5) Gallob (Austria).

W biegu zjazdowym pań zwyciężyła Szczygłówna (AZS Kr.) 2:25, 2) Martinsons (Łotwa) 2:27,5, 3) Liljowska (AZS Kraków) 2:48,5.

Klasyfikacja w slalomie przedstawia się następująco:

1) Roessner 1:04 i 1:09,6, 2) Lipowski 1:07 i 1:10, 3) Zając 1:09,2 i 1:11, 4) Lasota 1:10,6 i 1:19,8, 5) Hajdukiewicz 1:11 i 1:28,2.

W slalomie pań pierwsze miejsce zajęła Liljowska, czas 1:59,3, 2) Szczygłówna 2:07 pkt., 3) Martinsons 2:37,3.

W kombinacji alpejskiej pań zwyciężył Roessner, 2) Lipowski, 3) Smiałkowski, 4) Zippert, 5) Zając (Wista Zak.).

REDAKCJA: Warszawa, Al. Jerozolimska 121. Telefony 660-62 (sekretariat) 666-99 (ogólny). Oddział miejski „ABC” Al. Jerozolimska 3 a. Tel. 88.333 przyjmuje interesantów codziennie w godzinach 17.30 — 19.00.

ADMINISTRACJA: Warszawa, Al. Jerozolimska 121. Tel. 309-33. Kantor prenumerata: Al. Jerozolimska 3 a i piętro. Tel. 8-18-33. Zarząd i Dział Ogłoszeń: Al. Jerozolimska 8 a. Tel. 727-33. Konto P. K. O. 23400 Skrzynka Pocztaowa 745. Adres telegraficzny — ABC Warszawa

PRZEDSTAWICIELSTWA: Łódź, Piotrkowska 103. Tel. 11-44. Biuro czynne w godz. 10—13 i 15—18. Poznań, 27 Grudnia 2. Włocławek, Cyganki 34, tel. 135. Kalisz, Rzeźnicza 4. Katowice, ul. Stawowa 16, tel. 318-28.

PRENUMERATA: miejscowa (z odnośnikiem do domu) i na prowincji zł. 2,30 miesięcznie; wydanie B wraz z dzielnikiem Sienkiewicza zł. 3,30 miesięcznie. Za granicą zł. 4,00. Wyd. B (z premią książkową) zł. 5,50. W Austrii, Czechosłowacji. W. M. Gdańsku i na Węgrzech cena prenumeraty jak w kraju.

Ceny ogłoszeń:

za miejsce wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej szpalaty (na wszystkich stronach po 6 szpalat): na 1-iej stronie — 1 zł., w tekście (wśród artykułów) 80 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 60 gr., na ostatniej stronie — 70 gr. W Dodatku niedzielnym 70 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty i wyjaśnienia — 1,50 zł., opisy specjalne — 8 zł., lekarskie 30 gr. Nekrologia po 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych” liczy się za oddzielne wyrazy, — tusty druk — podwójnie. Ogłoszenie dysponowane tylko do wydania warszawskiego (bez prowincjonalnej mutacji) w tekście str. 2 — 70 gr., w reklamach str. 5 — 50 gr. Notatki reklamowe oznaczają się cyfrą (N.), a komunikaty — wyjaśnienia cyfrą (K.). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Dział ogłoszeń: Al. Jerozolimska 3 a — biuro czynne od godz. 9 rano do 4 po poł. I tel. 727-33